

Z VESTNIKOVIM VLAKOM 2. JUNIJA ZA ŠPAS NA KRAS!

— Osemsto bralcev VESTNIKA bo tokrat odpotovalo v Sežano. Ogleдали si bodo svetovno znano kohilarno Lipico, enkratno kamnito mestoče Štanjel, pršutarno Šepulje, kraško vinsko klet, starinski botanični vrt, lepote podzemeljskega kraškega sveta in še marsikaj!

POSEBNA PREENEČENJA!

Časa do odhoda vlaka je malo, zato pohitite s prijavi, ki jih sprejema uprava VESTNIKA v Murški Soboti na Titovi 29.

— Cena izleta le 400 din. To je malo, če računate, da boste gostje ekskluzivnega hotela v Lipici!

TUDI LETOS VAGON ZA MLADE!

Pohitite s prijavo, VESTNIKOV VLAKE SE NE BO IZNEVERIL TRADICIJI!

VOZNI RED VESTNIKOVEGA VLAKA

MURSKA SOBOTA	04.50	01.25
BELTINCI	04.56	01.19
VERŽEJ	05.05	01.10
LJUTOMER	05.13	01.02
LJUTOMER-MESTO	05.14	00.59
IVANJKOVCI	05.28	00.47
ORMOŽ	05.38	00.37
PTUJ	05.58	00.17
LJUBLJANA	08.30	21.44
SEŽANA	10.20	19.55

VESTNIK

Murska Sobotica, 24. maja 1990 ● Leto XLII ● Št. 19 ● Cena 7,70 din

»Obljubljam, da bom za domovino... In kaj in kje je domovina? Slovenski fantje naj bi v prihodnje služili v Sloveniji, kjer je njihov dom, jezik... Ali pa so to morda le pobožne želje vseh, ki so morali kilometre in kilometre od svojih domov, v kraje, ki jih še nikdar niso videli, za nekatere pa sploh še slišali niso. Potem pride eno leto drugačnega življenja, za marsikoga drugačnega razmišljanja. Pride orožje, povelja, straža... Bo kateri od slovenskih fantov čutil kanček zadovoljstva, če bo daleč od doma dobil vsaj puško, ki je bila včasih last domače teritorialne obrambe? Mladi naborniki še ne vedo, kaj jih čaka, njihovi občutki pa vsemu navkljub niso najboljše. Mnogi dvignejo kozarec — ki utopi vse skrbi...»

LIK
Foto: Nataša Juhnov

PROIZVODNI IN IZVOZNI DEFICIT

Četrtni rezultati sicer ne dajejo prave slike o gospodarstvu, pa tudi primerjave niso realne, vendar podatki, ki so že na voljo, kažejo vsemu opozarjajo, da se tudi v pomurskem gospodarstvu nadaljujejo nekatere negativne težnje iz lanskega leta. Gibanje obsega industrijske proizvodnje je še naprej neugodno, saj je ta nižja kot v enakem lanskem obdobju. Z izjemo lendavske občine, kjer je industrijska proizvodnja večja za 5,6 odstotka, so v ostalih treh občinah v letošnjem prvem četrtletju zabeležili padec, znižanje proizvodnje pa je najbolj očitno v radgonski občini, kjer je le-ta nižja za 11,5 odstotka. V tej občini je padec najbolj očitno v Radenski in Tomšički občini, kjer je proizvodnja v letošnjem prvem četrtletju znižana za 10,8 oziroma 10,5 odstotka. Med pomurskimi podjetji z močno zmanjšano proizvodnjo pa omenimo še rogašiški Liv, sohoško Platano, ljutomerški Murales in še kakšno bi lahko dodali. Kot že rečeno, pa so primerjave zelo nerealne in bo že čez nekaj časa slika lahko povsem drugačna. Drugače si je tudi sicer težko razlagati podatek, da

je v ljutomerskem Imgradu proizvodnja večja za 46, v lendavski Nafti pa za skoraj 45 odstotkov.

Skrb zbujajoči pa so tudi podatki o pomurskem izvozu in uvozu v letošnjih prvih treh mesecih. Skupni izvoz je v tem obdobju dosegel vrednost 287 milijonov dinarjev in je za 9 odstotkov manjši kot pred letom dni, močno pa se je povečal uvoz. Če je imelo v zunanjetrogovinski menjavi Pomurje vedno suficit, je tokrat pokritost uvoza z izvozom nekaj manj kot 97-odstotna. Največje znižanje izvoza je bilo v lendavski občini, kjer le-ta ni dosegel niti tretjine vrednosti izvoza v enakem lanskem obdobju, medtem ko so za dvakrat več izvozila podjetja iz radgonske občine. Za razmišljanje k vsemu temu pa dodajmo še podatek, da sta v letošnjem prvem četrtletju samo sohoška Mesna industrija Pomurka in Zunanja trgovina ABC Pomurke uvozili meso v vrednosti več kot 105 milijonov dinarjev. Je tudi to nož v hrbet pomurskim živalorejcem?!

Ludvik Kovač

PLASTENKE PEPSI — prva skupna naložba

V Boračevi so v četrtletju začeli polniti pepsikolo v plastenke — Prva skupna naložba Pepsi Cole in Radenske — Roger A. Enrico, predsednik in generalni direktor Pepsi Cole Worldwide Beverages, optimističen in verjame v uspešnost nadaljnjega sodelovanja.

Minuli teden je bilo v Radencih še posebej slovesno, saj so v Boračevi začeli polniti pepsikolo v plastenke PET. Pred približno mesecem smo pospremili na pot prvo steklenico te svetovno znane osvežilne pijače, tokrat pa plastenke. Tako sta izpolnjeni prvi dve nalogi iz pogodbe, ki sta jo Pepsi Cola in Radenska podpisali decembra lani. 1,5-litrne plastenke so tudi prvi konkretni rezultat skupne naložbe obeh podjetij (vložili sta 5 milijonov dolarjev). Čeprav ima Pepsi Cola v Jugoslaviji 9 polnilnic, bo izključni polnilec in dobavitelj pepsikole v plastenkah Radeu-

ska, Worldwide Beverages, enota Pepsi Cole, ki se ukvarja s polnjenjem brezalkoholnih pijač, deluje v 150 državah in ustvarja promet v vrednosti 5,8 milijard dolarjev. Celotna družba je ena najbolj uspešnih izdelovalcev za splošno porabo, vodilna pa je pri polnjenju brezalkoholnih pijač, pripravi gotovih prigrizkov in restavracijah za hitro pripravljeno hrano.

Pepsi Cola je v Jugoslaviji navzoča 23 let, lani so prodali

več kot 50 milijonov litrov pepsikole v državi, upajo pa, da se bo prodaja z uvedbo plastične embalaže močno povečala. Čeprav je multinacionalka v naši državi navzoča skoraj pol stoletja, pa je šele z Radensko sklenila prvo skupno naložbo v Jugoslaviji, prav tako pa je Roger A. Enrico prvi predsednik Pepsi Cole, ki je obiskal Jugoslavijo. Tega so še posebej veseli tudi predstavniki na Dunaju. (Nadaljevanje na 3. strani)

Kako so Verženci

bika na turen

vlekli

Ob letošnjem prazniku narcis so si vrli Verženci privoščili osrednjo predstavo na svoj račun ali na račun svoje bistroumnosti, ki jo je v Okroglih o Veržencih opisal tudi Manko Golar. Več o dogajanju v Veržeju boste našli v fotoreportazi na 24. strani.

LiK in N. Juhnov

Štajerski Slovenci

uradno priznani

kot narodnostna

skupnost

Ob 35. obletnici podpisa avstrijske državne pogodbe prihaja iz dunajskega manjšinskega centra zgodovinska vest: avstrijsko ustavno sodišče je štajerskim Slovincem priznalo status narodnostne skupnosti. hkrati pa so politično zajeti v delo centra. Ob tem pa se začenja pri njihovi pravici do materinščine, kar je za zdaj tolikšna politična ovira, da je zvezna vlada Avstrije sklenila preložiti razpravo in sklepanje o manjšinskih zakonih.

Sicer pa poglejte na 2. stran in v rubriko Portreti iz diaspore.

Gambirinus[®]
**je ime,
ki odžeja**

talis

Vestnikov koledar od 24. do 30. maja
24. maj, četrtek, Suzana — vnebohod
25. maj, petek, Urban
26. maj, sobota, Zdenko
27. maj, nedelja, Janez
28. maj, ponedeljek, Emil
29. maj, torek, Magda
30. maj, sredi, Ivan

Nadaljevalo se bo spremenljivo vreme, v popoldanskem času so možne plove. Pregovora za ta teden

Če na Urbana sonce sije, jesen polne sode nalije.

Če se Urbanu sonca zahóče, bo tudi poletje suho in vroče.

VREME

VESTNIKOV POSLANSKI KLUB

Vsako zadnje sredo v mesecu bo v uredništvu Vestnika in Radia Murška Sobotica poslanski klub. Poslanci iz pomurskih občin bodo imeli možnost sporočiti javnosti, kaj in kako delajo. Da pa jih ne bi spremljali samo novinarji, vabimo k sodelovanju tudi naše bralce in poslušalce. Svoja vprašanja lahko pošljete pisno na uredništvo Vestnika, Titova 29/1, ali pa nas vsako zadnje sredo v mesecu od 8.00 do 12.00 pokličete po telefonu na številko 22-403. Pri pisnem sporočilu imate možnost postaviti vprašanje določenemu poslancu, ki bo na vašo pobudo posebej povabljen v klub.

Prva vprašanja pričakujemo do srede, 30. maja, ko bo ob trinašletjem našem uredništvu prvo srečanje s poslanci.

BIM d. o. o.

Murska Sobotica
Ciril-Methodova ulica 50
Telefon: 22 211
Za prvo osemletko proti kanalu

nagrajuje naročnike
VESTNIKA

- pri BIMU vam dajemo posojilo do 6 mesecev brez obresti
- za nekatere izdelke cene znižane tudi čez 40 %
- PRI BIMU IMAMO VSAK DAN KAJ NOVEGA IN VAS PRIČAKUJEMO S PRIJETNO POSTREŽBO!

Odprto od 6.30 do 20. ure zvečer.

Čimprej postanite naročnik VESTNIKA, če to še niste.

Kmalu bomo izžrebali štiri naročnike, ki bodo prejeli lepa darila

Z USTVARJALNOSTJO BOGATEJŠE ŽIVLJENJE

Zveza organizacij za tehnično kulturo Murska Sobota je pripravila tradicionalno srečanje mladih tehnikov Pomurja pod geslom RAZVIJAJMO—USTVARIAJMO. Na srečanju je sodelovalo okrog 500 mladih, kar je največ doslej. Zlasti je razveseljivo, da so se poleg osnovnošolcev številne vključili srednješolci, s čimer se je povečala množičnost, zahtevnost, kakovost in raznolikost dejavnosti. Širi se torej krog mladine, ki se aktivno vključuje v dejavnost tehnične kulture in tako ima Zveza organizacij za tehnično kulturo Murska Sobota vključe-

ne modelarje, maketarje, energike, ekologe, strojnike, agrotehniko, radioamaterje, konstruktorje, računalničarje, raziskovalce, inovatorje, izumitelje in druge. Pri razvoju te vsestranske tehnične dejavnosti imajo poleg ZOTK pomemben delež mentorji, ki brez ustreznih materialnih spodbud opravljajo pomembno družbeno poslanstvo. Tudi tokratno srečanje je pokazalo, da imamo v Pomurju množico mladih, ki že obvladujejo in razvijajo nove tehnologije in znanja, kar dokazujejo tudi na zveznih tekmovanjih. »Naša naloga je, da jim prek ZOTK ponudimo

zunaj šolskih obveznosti programe, v katerih bo vsak našel nekaj sam zase, kjer mu bo osnovni motiv rezultat lastnega dela,« je med drugim na slovesni otvoritvi srečanja poudaril predsednik ZOTK, Rudi Cipot. Čeprav zaradi vetrovnega vremena niso mogli končati tekmovanja z jadrnimi modeli in zmaji, je srečanje pokazalo določen napredek.

Najboljši pomurski mladi tehnik pa bodo svoja znanja predstavili na republiškem in državnem tekmovanju.

Feri Maučec

REZULTATI TEKMOVANJ

Model jadrnice — razred G 1: Andrej Šporn, 2. Simon Horvat, 3. Franc Legen (vsi OŠ III MS); **model jadrnice — razred K:** 1. Tadej Sever, 2. Dejan Seruga, 3. Robert Tanacek (vsi OŠ III MS); **modeli jadrnic — estetsko ocenjevanje:** 1. Borut Sabatin, 2. Franc Legen, 3. Tomaž Šemen (vsi OŠ III MS); **ladijski modeli MČ 2:** 1. Dejan Ščernjavič (OŠ III MS), 2. Boris Balažič (OŠ Puconci), 3. Vito Horvat (OŠ III); **ladijski modeli MČ 1:** 1. Rok Križmanič (OŠ III MS), 2. Kristjan Lovnjak (OŠ Kuzma), 3. Andrej Ajdnik (OŠ Puconci); **ladijski modeli MČ 3:** 1. OŠ III Murska Sobota (Lončar, Jošar, Križmanič), 2. OŠ Puconci, 3. OŠ III Murska Sobota II; **avtomobilski modeli na električni pogon:** 1. Mitja Klemenčič, 2. Bojan Božanovič, 3. Nives Sapač (vsi OŠ III MS);

estetsko ocenjevanje: 1. Nives Sapač, 2. Tadej Sever, 3. Bojan Božanovič (vsi OŠ III MS); **zbirka dobro jutro elektronika:** 1. Arpad Bürmen (OŠ III MS), 2. Marko Martinuzi (OŠ I MS), 3. Miran Kosednar (OŠ I MS); **raziskovalne naloge:** 1. OŠ I Murska Sobota (Cikajlo, Štivan), 2. OŠ Črenšovci, 3. OŠ Črenšovci II; **tehnične naloge — električne in elektronske naprave:** 1. Boštjan Štiblar, 2. Boštjan Meolic, 3. Dejan Borovič (vsi OŠ II MS); **klip-klap:** 1. OŠ Dobrovnik (Var-

ga, Magdič), 2. OŠ Gornji trovci, 3. OŠ Črenšovci; **lesko-modelar:** 1. OŠ I Murska Sobota (Kološa, Cigut), 2. OŠ Murska Sobota, 3. OŠ I Murska Sobota II; **lov na lisice:** 1. Božo Nemeš (OŠ Rogasnovi), 2. Boštjan Baranja, 3. Dejan Mešič (oba OŠ I MS); **računalniške srednje šole:** 1. Borut Barbo, 2. Janez Perš (SCTPU); **osnovne šole:** 1. Peter Kocan (OŠ III MS), 2. Damir Cifer (OŠ I MS), 3. Peter Širovnik (OŠ Tišina).

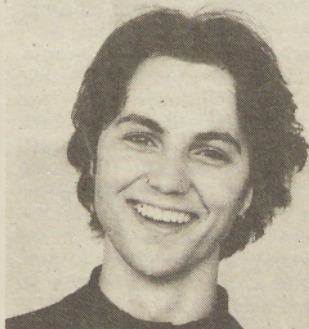

ANKETA

Ce so si interesi dveh srednjih šol podobni, potem ni ovir, da ne bi sodelovali. In če so za sodelovanje še posebno navdušeni učenci, potem mora skoraj zagotovo uspeti.

Sredi maja, meseca mladosti, je 22 učencev srednje šole iz Radencev na kateri se izobražujejo bodoči gostinski delavci, obiskalo svoje vrstnike v Köflachu. Pri njih so preživeli dva dneva.

Kakšni so njihovi občutki po vsem, kar so doživeli?

SAŠO SUNKO, Veržej:

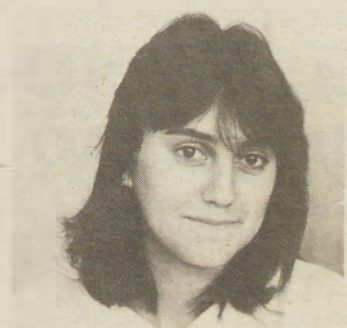
»Kar se tiče tehnične opremljenosti, je ta šola precej boljša, glede praktičnosti in ostalega... če je to evropska raven, potem imamo tudi mi v Radencih evropsko raven. Pri pouku so vsi bolj sproščeni. In tudi mi smo tukaj bolj sproščeni v učilnicah, kot pa doma.«

VALERIJA ŠMID, Ormož:

»Vsi so zelo prijazni in gostoljubni in tudi jaz bi rada povabila svojo novo kolegico k sebi domov. Kaj bi ji pokazala zanimivega? Se ne vem, verjetno pa bi morali iti malo dlje, kam ven.«

Nekaj najboljšega!

TAMARA CVETKO, Žepovci:

»Čeprav nemščina ni moja najboljša stran, pa pri sporazumevanju nisem imela nobenih težav. Zdi se mi prav, da se med sabo obiskujemo, saj od tega zelo veliko odnesemo. Šola v Köflachu je sicer lepša kot pri nas, vendar se mi zdi naš pouk boljši.«

ROBERT ČIRIČ, Staro vas:

»To sodelovanje je nekaj najboljšega, kar sem doživel med svojim šolanjem v Radencih. Zelo mi po mi je tukaj. Pouk mi je nekoliko bolj všeč kot pri nas. Nemška šola mi pri sporazumevanju s prijatelji ne dela težav.«

PETRA GALLAUZ:

»Pri meni doma je Valerija, dobro govori nemško in odlično se razumeva. Včeraj sva bili zunaj in se čudovito zabavali. Nadvse sem navdušena nad takim sodelovanjem, kjer se bosta povezali dve deželi in vesela sem, da so začeli s takimi akcijami. Meni osebno je v veliko veselje, če se lahko pogovarjam. Če bomo šli v Jugoslavijo, bom tudi spoznala, kako je tam spodaj. To je pozitivno. Učila bi se tudi slovenskega jezika. Zaenkrat vem povedati le lep, ne, da in na zdravje. Rada bi se naučila vsaj nekaj osnovnih stvari, da bi lahko sama naročila pijačo, hrano.«

HERMINA HOLZER:

»Pri meni je Brigita in zelo dobro se razumeva, saj z njo govorim nemško. To je dobro, ker je v družini, ki se je zelo vesela slovensko. Z Brigito sva si že dopisovali in si izmenjavali dopise, zato sem jo počakala v Köflachu. Skupaj z njo sem potem šla na ogled v Köflach, sem v Piber in v Bärnbach. Z njo sva šli domov, se sprehajali v njem gozdu. Zelo rada bi se naučila Radence. Prav vse me zanima, običajni, navade, kako je v šoli. Rada bi se tudi naučila slovenskega jezika, ker mi je tudi bolje bi se lahko razumela bi bila enkrat v Jugoslaviji.«
Bernarda B. Polj.

harmonija zdrave narave

Pot do zdrave narave začinjamo z ekološkim letom 1990.

Vanj vstopamo z novim znakom POMURKA.

Vrsta naših izdelkov bo brez kemičnih dodatkov.

V njih bomo ujeli del zdrave narave.

ZIG, KI JAMČI ODSOTNOST KEMIČNEGA DODATKA.

POMURKA Murska Sobota p. o., Bijedlčeva 11, 69000 Murska Sobota • tel.: 069/22-440, telex: 35243, telefaks: 069/22-007

Čevlji za vaš smelejši korak iz uvoza!

Čevlje dobite že za 35 mark!

Edina brezcarinska prodajalna v Sloveniji v kateri lahko po najugodnejših cenah kupite izdelke iz usnja.

Čevlji, torbice, kovčki, športna obutev, pasovi in modni dodatki iz Italije

HISTRIA, brezcarinska prodajalna na mejnem prehodu v Gornji Radgoni

v Kerenčičevi ulici 18

Pokličete nas lahko tudi po telefonu 74 406.

SOLARTOURS LENDAVA

Poceni počitnice

V februarju je Katica Solar iz Lendave ustanovila družbo z omejeno odgovornostjo Solar Tours. S tem je izpopolnila vrzel, kajti v mestecu ob vzhodni strani vinogradov ni bilo turistične agencije. Kaže, da je bila odločitev pravilna, saj so ustanoviteljica uresničila svoje poslovne ambicije, na račun pa bodo prišli vsi tisti, ki bi radi šli na izlete, letovanja... s posredovanjem domačega organizatorja. Ta čas je največje povpraševanje po poceni letovanjih in v d. o. o. Solar Tours bodo veliko uresničili; povežali so se tako s turističnimi agencijami, kot tudi z obmorskimi turističnimi društvi.

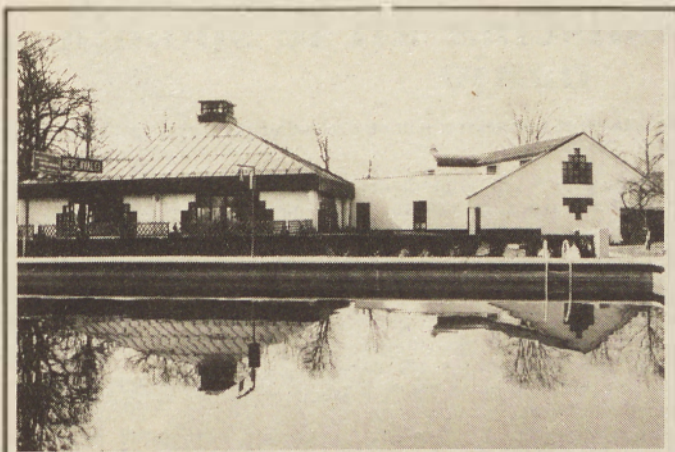
Solar Tours pa želi pripeljati izletnike in dopustnike tudi v naso pokrajino, zlasti pa še na lendavsko območje. Nekaj domačih izletnikov (iz notranjosti Slovenije) je že bilo. Naj pa so na vrsti še tujci. Ti pa bodo sem prišli ne le zaradi lepote pokrajine, zdravilne termalne vode, ampak tudi zaradi vinogradov, kajti v lendavskem Solar Toursu se ukvarjajo tudi z gostinstvom in sicer v samih gor-

Pri prodaji avtomobilov že škriplje ročna zavora

V Agroservis ABC Pomurke v Murski Soboti se pripravljajo, da bi Zastavine avtomobile prodajali na 6-mesečno posojilo s 40-odstotnim pologom nakupne cene avtomobila. Vodja prodaje Marko Končan je povedal, da bodo na posojilo prodajali tudi rabljena vozila pod enakimi pogoji kot nova vozila. Urediti morajo le še zavarovanje plačila — saj so tačas, ko je veliko podjetij v težkem gospodarskem položaju oziroma tik pred stečajem, v skrbeh, ali bodo kupci vozil lahko slednja tudi plačali. Zastava iz Kragujevca je prodajalce svojih vozil obvestila, da bo na posojilo prodajala tudi tovorna vozila. Za slednje bi kupec moral položiti 30 odstotkov gotovine ob nakupu, ostali del kupnine pa bi plačal v 6 mesecih. Ševeda tudi ti pogoji niso ugodni, saj tisti,

ki nima dovolj gotovine, čeprav so možni družinski krediti, v pol leta ne zmore prihraniti več deset starih milijard. Po oceni se bodo na posojilo še najbolj prodajala rabljena vozila, čeprav tudi 24-odstotna obrestna mera ni nezamisljiva — še posebej ne pri večjem posojilu. Obrestna mera pa tudi ni zajamčena, saj se bo ob ponovnem »divjanju« inflacije ustrezno povečala.

DO Agroservis ima tačas v zalogi vozila yugo 45 in 55, ki jih je mogoče dobiti takoj po vplačilu. Pristojni v Agroservis so nejevoljni, da so o prodaji na posojilo prej zvedeli kupci iz časopisov kot pa prodajalci, ki sta jih ZASTAVA in TAS obvestila s telefonom skoraj teden dni potem, ko sta kreditno prodajo najavila v sredstvih javnega obveščanja. Boris Hegeduš

Novi objekti, v katerih je tudi pokrit bazen s termalno vodo, so za termalno kopalnišče Banovci velikega pomena, saj so prešli s sezonskega na celoletno poslovanje. Zanimanje tujcev je veliko, zato jih niti ne skrbi kritike domačih gostov in očitki, da je bila lani voda v zunanjih bazenih umazana. »Takšna je naravna voda, je namreč neprečiščena in bolj zdrava. Tujci imajo takšno vodo rajši kot prečiščeno,« je pojasnil direktor Jeruzalema Franc Tominc. Moramo mu verjeti, kajti če je za tujce dobro...

bbp, foto: nj

AVSTRIJA – DEŽELA KMEČKIH TURIZMOV IN VINOTOČEV

Na Stajerskem, v bližnji sosednji Avstriji, se veliko ljudi ukvarja s turizmom na kmetih. Največ turističnih kmetij je na vinorodnem hribovitem območju Klocha, kjer je tudi veliko vinotočev. Lastnik turistične kmetije z do 10 ležišč za promet od gostov ne plača davka. Plača se le 7 ATS turistične takse na dan po osebi. Prenočišče z zajtrkom stane 110 ATS. Gostje preživijo večino dneva v termalnem kopalnišču v avstrijski Radgoni. Gostje radi pomagajo pri kmečkih opravilih, nabirajo gobe, borovnice in druge gozdne sadeže.

Veliko vinogradnikov ima tudi vinotoče, kjer je pijača cenejša, postrežbo pa lahko še s hladnimi jedmi oziroma narezki in domačim kruhom. Večina vinogradnikov ima v kletih stroje za mletje grozdja, sode, cisterne za mošt in vino, lastne stroje za pranje steklenic in vstekljenje vina. Zanimivo je delo davčne službe. Vsak vinogradnik dobi od davčne uprave nalepko za grlo steklenice in štampiljko. Brez tako opremljenih steklenic vinogradnik vina ne sme prodajati. Po številu porabljenih obročkov zamaškov in etiket vina mu odmerijo davek. Za pridelano vino plača vinogradnik 20 odstotkov davka in 5 odstotkov na stopnjo alkohola od vrednosti vina. Vino v vinotoču pa je v povprečju dražje za 10 ATS. Boris Hegeduš

Zgradbi dveh kmečkih turizmov na Klochu, katerih lastnika sta mož in žena, uradno ločena (da ne presegata neobdavnih ležišč pod eno streho)

S. Sobočan

Ina Nafta Lendava

Jih bo rešilni čoln prinesel na zeleno mesto?

Poslovno leto so v lendavski Nafti sklenili brez izgub, vendar se iz dneva v dan spopadajo z nelikvidnostjo. Tovarna metanola obratuje le občasno, še najbolj pa kaže rafinerijski izdelavi. V začetku leta so našli 250 delavcev presežka.

Dogovorna ekonomija postaja preteklost in na vseh področjih se kot edini možni kazalec uspešnosti uveljavlja trg s svojimi zakoni, po katerih se morajo ravnati vsi. In ravno ti zakoni izločajo nesposobne in ohranjajo dobre. V Ina Nafti se te resnice zavedajo, saj na lastni koži občutijo posledice njihove predrage proizvodnje metanola, ki mu cena na svetovnem trgu pada (lani je padla kar za polovico). Predsednik poslovnega odbora Friderik Kramberger pravi, da s ceno, ki zdaj vlada na svetovnem trgu, v Lendavi komaj pokrivajo stroške surovin, tj. plina. »Tovarna metanola bo tako delovala le občasno, saj bomo metanol pridobivali le za lastne potrebe in nekaj malega za trg.«

Strojna dejavnost se ubada s pomanjkanjem dela. V začetku leta je bilo 40 odstotkov zmogljivosti neizkoriščenih, ob tem pa Friderik Kramberger poudarja, da so stroji zastareli in normativi preohlapni. Naftaplina, za katerega so delali največ opreme, je prav tako v velikih težavah in je to proizvodnjo vzel v svoje delavnice.

Lendavska rafinerija je edina v naši državi, ki ji gre brez izgub. Letos bodo predelali načrtovanih 600 tisoč ton surove nafte.

S. S.

Uporabljajo tudi domačo surovino — kondenzat, s katerim dosegajo visoko kakovost, vendar nekoliko manjšo proizvodnjo. Ker je rafinerija stara že več kot trideset let, vztrajajo pri njeni posodobitvi in dograditvi. To je edini razvojni program, ki ga imajo in bodo vanj usmerili vse sile. Najprej bodo zgradili sekundarne rafinerijske zmogljivosti, kar jih bo stalo 45 milijonov dolarjev, v drugi fazi pa bi radi zagotovili kakovostno predelavo do milijon ton nafte, za kar bodo potrebovali še 35 milijonov dolarjev. Za vse to iščejo sovlagatelje. Dogovarjajo se s Petrolom, Smelton in Ino ter nekaterimi tujci. Za nekaj manjših petrokemijskih programov pa morajo ponovno preveriti trg.

Vzrok za nelikvidnost je tudi finančna nedisciplina, saj jim kupci ne plačujejo redno in imajo v tem času za skoraj 30 milijonov din dolžnikov. Največ jim dolgujejo kupci lesnih leplj, ki jih precej tudi izvozijo, čeprav po nižji ceni, vendar za takojšnje plačilo. Rafinerija, ki so jo prodali na Kitajsko, jim je nakopala 28 milijonov dolarjev izgube (Kitajci pa jo bodo pognali julija letos). 17,5 milijona dolarjev dolgov so reprogramirali, 12,3 milijona pa odprodali Iplasu in Elanu, poravnati pa jih bodo morali v treh letih.

Ina Nafta se bo ponovno reorganizirala, in sicer bo poleg matičnega podjetja še 9 hčera. S predčasnimi upokojitvami in podobnimi ukrepi bodo v kratkem zmanjšali obseg zaposlenih za okoli 20 odstotkov. Delo bodo izgubili slabi delavci, pa tudi tisti s kmetijami se obeta podobno. Najverjetneje bo že julija nekaj delavcev čakalo na delo doma, ker ne bo dovolj dela za vseh 1209 zaposlenih. Do konca maja bodo vsi izkoristili desetdnevni neplačan dopust, kar naj bi podjetju prineslo 4,2 milijona din. »En delavec nas stane na mesec 16 tisoč din,« pravi Friderik Kramberger in dodaja, da imajo 142 starih študentov, zato novih študentov ne razpisujejo več. »Če bi šlo tako naprej, bi se sestava zaposlenih zamenjala vsa v 8 let, kar pa ni realno.« Novih ljudi torej ne bo, zato bodo morali »rešilni čoln krmariti staro«. Brez soglasja v vodstvu pa bo to zelo težko. Lidija Kosi

S. S.

BO SPLOH ŠE KDO GRADIL?

Visoki zneski odškodnine za spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč

Republiška skupščina je 7. marca sprejela Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih. Objavljen je v Uradnem listu Republike Slovenije, številka 9, 22. marca, veljati pa je začel 31. marca. Po sprejemu zakona, 15. marca 1990, pa je Izvršni svet skupščine Republike Slovenije sprejel še Odluk o določitvi vrednosti točke za izračun odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč in gozda. Objavljen je v istem uradnem listu, veljati pa je začel prav tako 31. marca.

Slovenske občine so po določilih spremenjenega zakona razvrščene v tri katastrske okraje. Občine Murska Sobota, Ljutomer in Lendava so v 1., občina Gornja Radgona pa v 2. katastrskem okraju. Temu ustrezno so določene tudi točke za posamezne površine (kulture). Zgled: za njive, vinograde, plantažne sadovnjake (če so v 1. kakovostnem razredu) je določeno 100 točk (Radgona 80 točk). Točke je treba pomnožiti s 5,00 din, kakor je določil republiški izvršni svet za kvadratni meter. Tako znaša

sprememba namembnosti kmetijskega zemljišča 1. kakovostnega razreda 500,00 din (v radgonski občini 400,00 din) za kvadratni meter, kar je 50.000 dinarjev za ar (v radgonski 40.000 dinarjev). Še nekaj zgledov (v oklepaju so zneski za radgonsko občino): njiva, vinograd... 2. kakovostnega razreda: 45.000 (37.500), 3. razreda: 40.000 (32.500), 4. razreda: 30.000 (27.500) dinarjev. Za spremembo namembnosti travnika in ekstenzivnega sadovnjaka je treba za 1 ar plačati za površino 1. kakovostnega razreda 30.000 (27.500), za 2. kakovostni razred pa 20.000 (enako v radgonski) dinarjev. Če spreminjamo namembnost pašnika iz 1. kakovostnega razreda, je treba odšteti povsod za ar 10.000 dinarjev, če pa spreminjamo namembnost gozda iz 1. kakovostnega razreda, pa znaša odškodnina za ar 5.000 dinarjev. Za gradnjo na nerodovitnih površinah ni treba plačati odškodnine zaradi spremembe namembnosti. Dodamo naj, da so to trenutni zneski, kajti v zakonu je določeno, da morajo občinski upravni organi, ki obračunavajo odškodnino, le-

to sproti valorizirati v skladu z indeksom rasti cen. Odškodnino je treba plačati v 15 dneh po prejemu odločbe. Brez potrdila o plačani odškodnini ni dovoljeno izdati gradbenega dovoljenja, prav tako pa brez tega dokumenta ni dovoljena gradnja na podlagi prijavljive del (garaže, ute in podobno).

Tiste, ki se bo odločil za spremembo namembnosti (gradnjo) in bo plačal visoko odškodnino, prav gotovo zanima, za kakšne namene bo porabljen denar. Odgovor: za osuševanje zemljišč, vzdrževanje in sanacijo melioracijskih sistemov, namakanje, komasacije kmetijskih zemljišč, agromelioracije, pripravo razvojnih projektov in študij za celoten razvoj podeželja, sofinanciranje razvoja dopolnilnih dejavnosti pri kmetijah...

Bo sploh še kdo gradil na izrazito kmetijskih zemljiščih? Marsikdo se bo rajši odločil za nadzidavo ali preureditev starejše hiše.

S. Sobočan

V trgovini GEA lahko kupujete vso kmetijsko mehanizacijo vedno ceneje!

SPECIALNA PONUDBA ZA KMETOVALCE:

- avtomatski sadilnik krompirja stane samo 9.900,00 dinarjev
- vreče za krompir pa le 2 dinarja 89 par
- in še ostali izdelki in priključki kmetijske mehanizacije

NAJNIŽJE CENE IZDELKOM KMETIJSKE MEHANIZACIJE LE PRI GEI V MURSKEM SREDIŠČU!

ŽELJO PPROVIČ
42315 MURSKO SREDIŠČE
M. Tita, tel.: 042 843 232
Nov delovni čas:
Od 7.00 do 15.00 in ob sobotah od 7. do 12. ure

GEA IN VI SKUPAJ DO CILJA!

Naložba je gospodarna

Okrog (re)gradnje nove rafinerije v Ina Nafti v Lendavi je bilo prejšnje leto nekoliko črnita. Največja študija ljubljanske univerze kaže, da je gospodarsko upravičena obnova prečiščevalnice, zato so se odločili, da bodo končno šli v naložbo, vredno 45 milijonov dolarjev. K sedanjim investicijskim napravam bodo urede pomožne objekte, ki bodo omogočili pridobivanje bencina z manj svineca in tudi neosvinčen in visokooktanski bencin. Težav menda ne bo ne s surovino (naftni kondenzat) in tudi ne s prodajo, četudi se bo Slovenija v večjem obsegu oskrbovala s bencinom iz rafinerije na Reki. Ina Nafti namreč ostaja tržišče v severovzhodni Sloveniji, Medžurju, Podravini, predvidena pa je tudi prodaja v sosednjih deželah Avstrije in Madžarske, tako da bodo letno predelali čez 1 milijon ton nafte.

Na predstavitvi študije o gospodarski upravičenosti obnove prečiščevalnice nafte v Ina Nafti v Lendavi (na seji občinskega izvršnega sveta) so še povedali, da bodo 20 odstotkov denarja zagotovili sami, 40 odstotkov naj bi primarni domači in tuji sovlagatelji, 30 odstotkov bi bilo italijanskega posojila, 10 odstotkov pa iz republiškega razvojnega sklada. Odločili so se tudi za zavodno tehnologijo (večja kakovost izdelkov), ves projekt pa bodo izpeljali prek italijanske firme CTP in ljubljanskega Smelta.

S. S.

Lendavski naravovarstveniki so vse bolj vznemirjeni

LEK — ekološka bomba?

Čeprav so v Lek pred kratkim obširno pojasnili, da odpadki iz obrata antibiotika gentamicina, ki jih sežigajo z zapenjanjem v opeko, čimprej obrat, tokrat za izdelavo antibiotika linkomicina, zato se je pred dnevi v Lendavi obširno predstavili tehnologijo predelave in usoda odpadkov (micelij). Te bodo v jeseni, ko bo nov obrat začel delovati, vozili v opekarno v Ormož, iz sedanjega obrata pa jih bodo še naprej zapenjali v domači opekarni.

Lekovci so bili zelo prepričljivi. Kaže jim verjeti, saj projekt spremljajo vsa ustrezna dovoljenja in soglasja. Ne glede na to pa so slovensko komisijo, ki naj bi pregledala (soglašala) s prihodnjimi naložbenimi projekti, da pozneje ne bi bilo očitkov posameznikom, ki se sicer zdaj čisto slinijo. Glede na veliko nezaposlenost je možnost za zaposlovanje, ki naj bi jo dali novi obrati, vsekakor dobrodošla, vendar se zanjo ni mogoče odločiti kar tako. Ze zdaj so bili previdni, omogočiti 400 zaposlitev. So se pa v dilemi drugače odločili v samem Kamniku in zgradili tak obrat sami.

S. S.

Lidija Kosi

Akcija 25 in 50 poslancev

«Gonja proti petindvajsetim poslancem, cestna afera, akcije proti perspektivam in liberalcem, so bile čudovite prilžnosti, da so se izkazali in prišli na površje ubogljivi ljudje, drobni stremuži. Za dve desetletji so zasedli odločujoče položaje ne samo v ZK in SZDL, temveč tudi v zvezni, republiških in občinskih upravah, bankah, strokovnih službah, v vodstvu marsikaterih podjetij ali institucij... Namesto ustvarjalnosti smo cenili ubogljivost.» (Iz Predgovora)

pisec, zvest samemu sebi, priporočamo, da vzamejo v roke tri debele zvezke njegovih Sporov in spopadov. (Podpisani si dovoljuje iz korespondence z njim priobčiti pomenljivejši vrstici z njegove kartice, poslana 15. maja 1984 iz Ljubljane. V tem času je izšel tretji del Sporov in spopadov, ki so ga predstavili na tiskovni konferenci v Radencih. Na povabilo, da bi se za naš tednik obširneje razgovoril o njem, je odgovoril: »Vašemu vabilu bi se rad odzval, pa se vsaj zaenkrat ne morem, ker predsednik ZK Ljubljane meni, da je bilo za mojo knjigo že dovolj propagande. Kot discipliniran komunist moram to mnenje upoštevati.«) Tiste, ki zanima, če je ob Ivanu Kreftu s tukajšnjega območja sodeloval še kdo, spomnimo na radgonskega rojaka dr. Vojana Rusa, ki v knjigi pravi: »Resnica je namreč ta, da je bila akcija 25 poslancev z vsemi možnimi ljudskimi, organizacijskimi, miselnimi in podobnimi zmotami, vendar je bila ta akcija prav zato, ker so te možne zmote normalne, povsem normalen pojav, kakršne moramo v našem sistemu samo pozdravljati. Tudi če bodo zmotni! Zakaj je bila normalen pojav? Zato, ker je prav gotovo, da ni bila povezana z nobenimi razdiralnimi silami v naši družbi. Nadalje, ker je ta akcija potekala na povsem normalen način in je celo pokazala maksimum konstruktivnosti. Ta akcija se je pravzaprav končala v kabinetu predsednika naše skupščine in ni prišla v skupščino. Torej, tudi če so bili kakšni zmotni elementi v njej ali karkoli podobnega, absolutno ni mogla povzročiti nobene večje politične škode in nobene politične kode tudi ne bi povzročila, če bi se to končalo z referatom na zasedanju vseh zborov skupščine, ki ga je podal tovariš Vipotnik...«

„ZABLODELE DUŠE“

sočasno z nekaterimi avtorskimi pogledi na »mlademu rodu večidel neznan poskus demokracizacije kadrovske in volilne politike iz začetkov 70. let.« O čem v bistvu govori 179 strani obsegajoče knjižno delo, izšlo te dni v samozaložbi v nakladi 1500 izvodov, na katerega je bilo treba tako dolgo čakati?

Glede na to, kako je pričevanje v času, ki je odtekel v pesniško, zgrajeno, se ga s plača lotiti slobno in zhrano. Predgovoru sledi poglavje Akcija 25 poslancev s 15 razdelki, nato Intervju Petra Jambreka s T. Remcem z ilustracijami in prilogami, končno pa še najzadnje poglavje Procesi s 24 razdelki. Tisti, ki kolikor vestno spremljajo, morda prebistajo dnevno časopisje s tedensko, 14-dnevno in mesečno periodiko, bodo v knjigi našli več tu in tam že objavljenih gradiv (pisem, odgovorov, odmevov). Tistim, ki jim je do vrtnjanja v Kreftovo osebnost oz. vprašanje, v kolikšni meri je bil in ostal mladinski poslanec iz Vidma ob Slovenici, sicer ognjiviti polemik, svetlajen raziskovalec in ploden

Morda bi te prelomne dni pričakovali na Kulturnih obzorjih vse prej kot nosilno fotografijo detajla spomenika Zmaga — Kalinovega kipa partizana, toda tu je. Spomenik Zmaga je bil kot simbol skupnega boja in zmage jugoslovanskih in sovjetskih narodov postavljen 1945. leta. Petinštirideset let kasneje ne postavljamo spomenikov, tudi rušimo jih ne, usodne korake pa vseeno delamo. bb

Foto: Nataša Juhnov

Zborov letni koncert

Sindikalni mešani pevski zbor Štefan Kovač iz Murske Sobotice je najboljši in najštevilnejši skup pevcv v Pomurju. Vodi ga zborovodja Tomaž Kuhar, glasbeni pedagog, predsednik upravnega odbora pa je Miran Žilavec, ki ima nedvomno največ zaslug za izid zborove prve kasete.

Letos zbor ni nastopil na Naši pesmi v Mariboru, prav tako pa se je biennialno udeležuje srečanja slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Tako bodo soboški pevci zlili glasove v skupnem nastopu šele naslednje leto, v tem pa so pripravili svoj tradicionalni letni koncert. Program bo temeljil na narodnih pesmih, umetnih bo tokrat manj, sindikalni mešani pevski zbor pa bo nastopil v dvorani kina Park nočoj (v četrtek, 24. maja) ob 20.00

Pred kratkim so se pevci soboškega sindikalnega mešanega pevskega zbora udeležili revije odraslih pevskih zborov v Bogotini zadnji vikend tega meseca pa bodo v gosteh pri prijateljskem pevskem zboru iz Hrvatina pri Kopru. Tako bodo vrnili novembrski obisk tega zbora, ki je zapel v soboški galeriji, odpotovali pa bodo tudi na Madžarsko in tako zaključili to sezono. V njej jim je bilo lepše kot popreje, saj imajo doigo pričakovane klubske pro-

store, v razhajanju s pričakovanji pa leti niso vplivali na porast števila predvsem mlajših pevcv. Potrebujemo podmladek, saj so

Sindikalni mešani pevski zbor Štefan Kovač s svojim zborovodjem Tomazem Kuharjem na domačem odru

Avtomati v (svo)čas kulturnih hramih

Razlog za namestitve avtomatov in biljardnih miz v nekoč kulturni hram, kot je bil kino Park, je bojda borba za preživetje v nekulturnih časih.

V njih je podobni korak stopil tudi Klub mladih, pod katerega oboki v soboškem gradu zdaj ni več razstav in koncertov ter predstav, pa tudi kakovostnih video-projekcij ne, ampak prevladujejo stroji za črpanje denarja, ki polnijo žepe zasebnikov. Ti plačajo najemnino, z njo pa upravnik prostorov krpajo vzdrževanje objektov, ki niso bili zgrajeni v ta namen, še manj pa obnovljeni iz sredstev kranjcev, kot na primer dvorana kina Park, kot dolgo časa edina privedena dvorana v Murski Soboti.

Zdaj imamo v njej tudi večnamensko telovadnico pri osnovni šoli Edvard Kardelj, ki pa je bolj primerna za športne kot kulturne primedive. Konec tega poletja naj bi dobili še obnovljeno gledališko dvorano, toda dokler bo del gradu to, kar je, kulturnozgodovinski spomenik kljub usposobitvi ne bo tisto, kar bi naj bil po pričakovanjih. Ta so očitno raznorazna, če je lahko pod streho istega gradu igralnica, streljaj od nje prostorsko utesnjena knjižnica, vsa južna okolica in dohršen del notranjsine soboškega gradu pa gradbišče. To bo po zagotovilih za to pristojnih le še to poletje, potem pa bo soboški grad dobil z usposodbitvijo gledališke dvorane in preureditvijo muzejskih prostorov novo vsebino. Vprašanje, ki se poraja, je le, ali bo do takrat še sploh kdo iz kulturnih krogov hodil vanj, kot tudi v kino, ob dejstvu, da se mora prebiti do dvorane skozi gost dim in telesa predvsem mladih hazarderjev, če lahko tako ime-

malostevilni v primerjavi s prejšnjimi leti.

Perspektiva zbora je poleg kadrovske rasti v utrjevanju kakovosti in pripravi novih kaset, katerih izkupiček jim bo pomagal prebroditi vsesplošno finančno krizo in peti brez ovir, tudi z novimi glasovi.

B. Bavčar

kulturni koledar

CETRTEK, 24. MAJA

MURSKA SOBOTA — Ob 20.00 bo v dvorani kina Park letni koncert Sindikalnega mešanega pevskega zbora Štefan Kovač, ki se bo predstavil pod vodstvom zborovodje Tomaza Kuharja z izborom predvsem narodnih pesmi.

PETEK, 25. MAJA

MURSKA SOBOTA — V galeriji Kulturnega centra Miško Kranjec bo dan mladosti ob 13.00 zaznamovan z otvoritvijo razstave Likovna ustvarjalnost mladih '90 in Likovni svet mladih v knjigi.

Na tradicionalni razstavi se tokrat predstavljajo učenci iz 32 osnovnih šol in 10 vzgojno-varstvenih organizacij iz Pomurja, dela pa bodo na ogled do 17. junija.

V Pilonovi galeriji v Ajdovščini bo ob 19.00 otvoritev medregijske razstave Gorenjska—Goriška—Pomurje, na kateri se predstavljajo umetniki iz vseh treh naštetih pokrajin in je na pobudo vodje soboške galerije Franca Obala prva tovrstna oblika sodelovanja in izmenjave del izbranih likovnih umetnikov.

RADENCI — Otvoritev razstave ob 30-letnici radenskega Vestnika bo ob 19.30 v Razstavem salonu hotela Radin povezana s podelitvijo Voljčevih nagrad izbranim novinarjem iz podjetij, na slovesnosti pa bo zapel mešani pevski zbor Radenske.

PONEDELJEK, 28. MAJA

MURSKA SOBOTA — V dvorani kina Park bo ob 20.00 premiera RDEČKASTEGA TRUDBENIKA — predstave Neodvisnega gledališča Guliver, v kateri nastopata Milivoj M. Roš in Borut Siharle. Avtor teksta je Milan Vincetič.

V DOMUSU SLOVENICA

V okviru celostne predstavitve pomurskega gospodarstva v avstrijskem glavnem mestu Dunaju bo 30. in 31. maja v Gospodarskem in kulturnem središču Slovenec — v Domusu Slovenica — tudi predstavitev likovnih del iz stalne zbirke soboške galerije. Galerija Kulturnega centra Miško Kranjec iz Murske Sobotice bo likovno predstavitev dopolnila s katalogi najpomembnejših razstav in izbranimi deli pomurskih umetnikov. bb

razstave

LJUTOMER — V galeriji Antea Trstenjaka je od torika, 22., do četrtega, 31. maja, na ogled razstava likovnih del učencev osnovnih šol ljutomerske občine pod naslovom OTROCI USTVARJAJO.

LENDAVA — V galeriji Lendava sta na ogled stalna likovna in muzejska zbirka, odprta je spominska soba kiparja Göyrga Zale, pripravljajo pa se na postavitev razstave bronastodobne naselbine Oloris, ki bo od junija dalje stalno na ogled v lendavskem muzeju. PUCONCI — Na osnovni šoli Štefan Kuhar-Bojan so razstavljene Valvasorjeva dela, ki jih posreduje Pokrajinska in študijska knjižnica, razstavo pa je pripravil in včeraj odprl Franc Kuzmič.

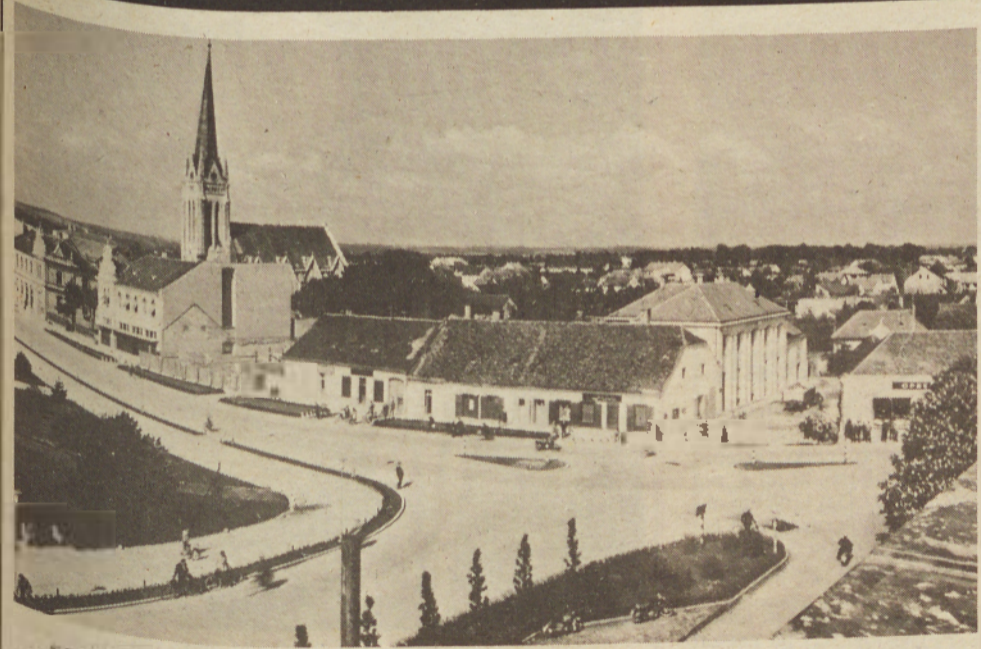
V grafičnem muzeju zdravilišča Rogaska Slatina so na ogled akvareli Jozefa Lipperia, avstrijskega arhitekta in restavradorja iz 19. stoletja. Predstavljena zbirka je ena od 200 tematsko urejenih grafičnih zbirk rogaškega Grafičnega muzeja, na otvoritvi razstave pa sta koncertirala Matej Zupan (flavta) in Tomaž Tobig (klavir).

Pokrajinski muzej v Murski Soboti je odslje odprt vsak dan (razen ponedeljka) od 10. do 12. ure dopoldne in od 16. do 18. ure popoldne, po zbirkah pa je zagotovljeno strokovno vodstvo.

knjige

USPEŠNICE TEGA TEDNA v knjigarni DOBRA KNJIGA v Murski Soboti so: Vlado Pavco RESNICA O IVANU KRAMBERGERJU (Magnolija Ljubljana), Jože Tomazič — POHORŠKE PRAVLJICE (Mohorjeva družba) in Svet okrog nas — MINERALI IN KAMNINE (Pomurska založba).

V KOLOŠEVEM OBJEKTIVU

SOBOŠKO SREDIŠČE NEKOČ — Tako, iz ptičje perspektive, se stičišče osrednje Titove ulice s severno vpadnico, Ulice Štefana Kovača, bistveno ne razlikuje od dandanašnjega. Trg zmage je tak kot bil 1945. leta, drevesa so od takrat zrasla, nekatera so tudi posekali, križišče pa je ostalo. Namesto nizkih panonskih hiš, tako tipičnih za razvečene ravniške kraje, stoji zdaj poleg glashbene šole blok, s kvartom Jelša v prtiličju in prodajalnami; z gradbišča na sliki pa je zrasla današnja zavarovalna skupnost Triglav.

Na nasprotni strani današnje Ulice Staneta Rozmana je »šoping« (domače ime za tujo oznako nakupovalnega centra oziroma kar nakupovanja), Sočičeve kavarne, o kateri smo že pisali v ciklu umetnik pri fotografiji Sobotna moje mladosti, pa ni več. Tako kot nekdanj pa dajejo v tem letnem času kostanji tega posnetka gotovo hudo vroče, ne le zaradi pripeke, ampak tudi zaradi višine in vrtoglavice. Vredno pa je bilo, saj je fotografija, ki bi lahko bila tudi razglednica, postala dokument minljivosti nekega časa.

B. Bavčar

Brigita Bavčar

Poškodovana Nočna straža

Znano Rembrandtovo sliko Nočna straža, ki jo hrani amsterdamski Rijksmuseum, je neki tridesetletni Nizozemec poškodoval z razpršilom. Policija ga je aretirala, vendar njegovega imena niso objavili. Delo neprecenljive vrednosti je storilec poškropil s kislino. Na umetnini je nastala 30 cm dolga in 12 cm bela sled. Delo, ki je nastalo leta 1642, je bilo prvič poškodovano leta 1975 z nožem. Po dolgotrajnem restavriranju so pred sliko postavili dva čuvaja, ki pa tokrat napada nista mogla preprečiti.

IN ZIDOVJE SE JE ZRUŠILO

Kanadski arheologi so ugotovili, da se je zidovje starodavnega mesta Jerihe zares porušilo, kot je opisano v Svetem pismu. Profesor Byrant Wood z univerze v Torontu je primerjal arheološke najdbe ostankov mesta in opise uničenja mesta v Stari zavezi. Jeriho so začeli izkopavati že v petdesetih letih in takrat so arheologi trdili, da je bilo mesto porušeno dosti pred prihodom Izraelcev. Profesor Wood pa si je pri datiranju keramike, ki so jo našli v ruševinah mesta, pomagal z radioaktivnim ogljikom 14. Po dolgotrajnih primerjavah je ugotovil, da prejšnje datiranje ni bilo točno in da je bila Jeriha porušena v času prihoda Izraelcev.

V Jozuetovi knjigi v Stari zavezi je zavzetje Jerihe zelo podrobno opisano. Profesor Wood je za mnoge svetopisemske navedbe našel tudi materialne dokaze. Po sveto-pisemski pripovedi so izraelci osvojili Jeriho v času žetve po sedemdnevem obleganju in jo zažgali. Polna skladišča žita, ki so jih našli, in sledovi ognja pričajo, da je bilo mesto zavzeto zelo hitro in to v času, ko je bila letina komaj dobro spravljena. V Svetem pismu je zapisano, da se je mestno obzidje zrušilo ob zvokih izraelskih trobent, profesor Wood pa to pojasnjuje s potresi, ki so v dolini reke Jordan zelo pogosti. Reka Jordan je čudežno presahnila, da je lahko izraelska vojska prišla na drugo stran. Profesor Wood to razlaga z zemeljskimi plazovi, ki jih je povzročil potres. Take plazove so opazili tudi v novejši zgodovini.

choj dober najdaš Bela je do ubo pre-minouci kedem že čuigi ček za plačilo akontacije davka na kombanj. Te ček je do ubo od občinske dav karije gda je letas oprvin zakurblo kombanj, ka de vido, či je vse v rēdi z njim, ka de of mejšec lejko račno žek. Dni ček so njemi za poslali že mejšeca februarja. Te bi kumazj s kombanja smejš doj zmeto, či bi ga v toj reimi kaj bilou. Občinska, javna zgradba na li čeke v nagrej vō pošila. Tak je Beleki na pamet prišlo, ka je v novinaš, že pisalo, ka bi v našoj državi računeli legalizejati prostitucijo, pa ka se v javni izaj v nagrej plačivle. Pa brez kamere. Un vice zna ka je sex.

POSTAJAJO CVEKARJI

Združene države so svetu dale številne nove tehnologije, velike znanstvenike in premnoga znanstvena odkritja. Še vedno so vodilna moč v bazičnih znanstvenih raziskavah, v razvoju mikroelektronike, kemije, vesoljske tehnologije in še kaj. Zato tolikanj bolj presenečajo slabi rezultati testiranja poznavanja osnovnih znanstvenih dejstev, ki so jih objavili v reviji Newsweek. Povzemamo nekaj najbolj zanimivih ugotovitev.

Samo 45 odstotkov Američanov ve, da se Zemlja vrti okoli

svoje osi in da potrebuje za pot okoli Sonca leto dni. Le za odstotek več je tistih, ki vedo za razvojno teorijo in verjamejo, da se je človek razvil iz drugih živih vrst. Samo 37 odstotkov vprašanih je vedelo, da so dinozavri izumrli prej, kot se je pojavil na svetu človek. Preseneča pa, da skoraj polovica Američanov verjame, da svet redno obiskujejo bitja iz vesolja.

Zanimiva je tudi primerjava znanja mladih narodov, ki so jo opravili v 13 izbranih državah sveta. V znanju kemije so se na

prvo mesto uvrstili studentje Hongkonga, ameriški so bili enajsti. V znanju fizike so bili ponovno najboljši hongkongski študentje, za njimi so se uvrstili angleški in madžarski, ameriški pa so bili deveti. V poznavanju osnovnih dejstev biologije so bili najboljši singapurski študentje, potem angleški, madžarski in poljski, ameriški so bili zadnji.

Ugotovitve so bile za ameriške šolnike šokantne. Že pripravljajo ukrepe, kako stanje popraviti. Zanašati se zgolj na uvoz možganov pač ni pametna politika.

435 NUKLEARK

Ker se pri nas vse pogosteje slišijo glasovi, da je treba našo edino jedrsko elektrarno ustaviti in zapreti, je zanimivo pogledati, kako je z nuklearkami ta čas po svetu. Po zadnjih podatkih Mednarodne agencije za jedrsko energijo

IAEA, ki ima sedež na Dunaju, je lani začelo obratovati deset novih jedrskih elektrarn, ustavili pa so jih tri. Nove nuklearko so pognali v Bolgariji, Indiji, ZR Nemčiji, Koreji, Mehiki, Veliki Britaniji in Sovjetski zvezi.

Tako sedaj na vsem svetu obratuje 435 jedrskih elektrarn. Tem naj bi se v bližnji prihodnosti pridružilo še 97 novih, ki so ta čas v gradnji. Skupna moč vseh jedrskih elektrarn na svetu se je lani povečala za 700 megavattov, kar pomeni, da je zdaj skupna moč vseh nukleark sveta 318.000 megavattov.

Z jedrskimi elektrarnami premagujejo energetsko žejo v 27 državah sveta, v skoraj polovici teh držav pa predstavlja električna energija iz jedrskih elektrarn več kot tretjino vse proizvedene električne energije. V tem pogledu prednjačita Belgija in Francija s 65 odstotki. V svetovnih razmerah odpade na jedrske elektrarne 17 odstotkov vse proizvedene električne energije.

NAZAJ V ST. PETERSBURG

Leningrajčani se spominjajo, kako je nekoč bilo v St. Petersburgu, kako se je v njem, ko je bil še Petrograd, rojevala oktobrska revolucija in konec koncev, kako je v njem cvetela umetnost. Danes je Leningrad drugo največje gospodarsko in kulturno središče SZ, vendar Leningrajčani vedo, da so bili v dolgih letih pod komunistično oblastjo za marsikaj prikrajšani. Pravijo namreč, da Stalin ni maral veličastnega mesta ob izlivu reke Neve in ga je temu primerno tudi obravnaval.

Pa vendar, Leningrad se vrača v preteklost, v zlato dobo umetnosti. Minister za kulturo Anatolij Malkov takole povzema prve uspehe: »V prebivalcih Leningrada se nam je posrečilo vzbuditi zavest o pripadnosti staremu mestu, in kar je najvažnejše, Leningrajčani si z vso vnemo prizadevajo za oživitve St. Petersburga.« Znova izdajajo dela Pasternaka, Dostojevskega, Mandelštama,

Bulgakova, režiserji spet segajo po delih Puškina in nekaterih drugih romantikov, majhni avantgardistični teatri pa so živahni kot ob prelomu stoletja. Leningrajska filharmonija spet igra Mozartovo in Salerijevo glasbo, v literarnih salonih pa že prirejajo prve literarne večere, ki jih posvečajo posameznim ustvarjalcem. Tako se med ljudi vračajo velika imena ruske pisane besede, kot so Lermontov, Gogolj, Blok in druga. Ker mnogim starim, nekoč bleščočim poslopjem grozi propad, so se lotili tudi obnavljanja in restavriranja. Tako bodo v prihodnjih letih obnovili kar 177 razpadajočih stavb in jih preuredili v muzeje ali pa jih razglasili za kulturnozgodovinske spomenike. Do leta 2005 naj bi tudi umaknili vso industrijo iz starega dela Leningrada. Tako dobiva »mesto carjev« ob reki Nevi svojo staro podobo.

Le malo mest na svetu je v svoji bogati zgodovini zamenjalo

toliko imen kot današnji Leningrad. Leta 1703 ga je njegov ustanovitelj Peter Veliki poimenoval St. Petersburg. To ime je mesto ohranilo do leta 1914, ko so ga preimenovali v Petrograd, leta 1924 pa je dobilo ime po velikanu ruskega boljševizma V. I. Leninu.

Pod tem imenom je mesto na svoji poti skozi zgodovino marsikaj doživelo. »Siti smo radiranja zgodovine, na žalost se je treba spominjati tudi zločinov,« pravijo Leningrajčani. Sicer pa, ali je sploh mogoče odmisli trpko bolečino ran, ki še vedno krvavijo?

Ljudje ob reki Nevi verjetno ne bodo nikoli pozabili krvavega leta 1917, nemške blokade v letih od 1941 do 1943, v kateri je zaradi hude lakote umrlo milijon ljudi, 170 tisoč pa so jih pobili Nemci. To pa seveda še ni vse. V prihodnje bodo zgodovinarji odkrili še marsikatero skrivnost o zloglasnih čistkah v tridesetih letih, saj so končno tudi v SZ odprli arhive.

NI IZUMRL

Zahodnonemškega primatologa Bernharda Meierja ni mogla zapustiti nobena ovira in težava, ko se je cele štiri tedne klatal po divjem tropskem gozdu na Madagaskarju na lovu za najbolj skrivnostnim primatom na svetu. Iskal je Allocebus trichotus, dlakavlega pritlikavega lemura, za katerega je znanost trdila, da je že izumrl.

Biologi so to nadvse redko žival poznali le po petih muzejskih primerkih, shranjenih v malagaškem rumu. Živalica spada med najmanjše primate sploh: težka je vsega 85 gramov, dolga pa 14 centimetrov. Četudi s človekom nima nikakršnih zunanjih podobnosti, pa je li z njim istega prednika, človečnjaka, ki je živel pred 45 milijoni let. Zadnje poročilo o opažanju te živali je bilo iz leta 1964.

Meierju pa je uspelo, da je na svoji ekspediciji zasledil skrivnostnega lemura in našel okolje, kjer se je ohranil. Nedolgo tega so našli primerkov te živali tudi ujeti. Znanstveniki imajo tako sedaj privrati priložnost podrobneje in natančneje spoznati to redko in zanimivo bitje, ki bo pomagalo še nekoliko bolje spoznati razvojna pota živih bitij.

REKLAMNA ZVEZDA PIPPIN

Pippin je stara šest let, a je že velika zvezda. Abonirana je na mednarodne zmage na reklamnem področju. V eni od njenih znamenitih oddaj smo jo videli tudi mi, ko so nam na TV predstavili eno od najboljše letošnje evropske tv reklame, ki so jo posneli britanski mojstri.

Dobro se še spominjamo žalostne psičke Pippin, ki je njena mala gospodar sploh ne opazi več, ker preveč bulji v televizijo. In Pippin ne preostane nič drugega, kot da pospravi v kovček vse, kar ji je najljubše, in odpreka kam, kjer otroci ne bodo gledali le televizijo, temveč bodo opazili tudi živa bitja okoli sebe.

Kako da je Pippin tako presunljivo prepričljiva? Njena gospodarica Ann Head vam lahko natančno odgovori: Klobasice! Za dobre klobasice naredi Pippin vse na svetu. Morda bi prenesla celo to, da bi njena Ann preveč časa sedela pred televizijo.

Zasebna policija v Firencah

Potem ko je minuli teden 4.000 »nezavarovanih državljanov« protestno korakalo skozi Firence in pred sedežem policije izražalo nezadovoljstvo z javnim (ne)redom, so sledili konkretni koraki. Okrepitve z nekaj deset novimi policisti in nočnimi patroljami, ki jih je po manifestacijah Firencanom obljubil notranji minister Gava, očitno niso zadostovale. Kakšnih 30 trgovcev na eni od najbolj prometnih trgovskih ulic v Firencah se je naveličalo poslušati pritožbe kupcev in sklenilo ustanoviti zasebno policijo, ki naj bi jih branila pred vlomilci, roparji, tatovi in zasvojenici z mamili.

Zaradi ropov in tatvin, ki so vsakdanjost zlasti v Rimu in južno od njega, je torej firenške trgovce minilo potrpljenje. Ker pa gre za prvi tak načrt v Italiji, se o zadevi veliko govori in mnogo je zaskrbljenih mnenj, da bi se Firence »militarizirale« in da bi poleg zasebne policije nastale tudi druge oblike zasebnega ali parapolicijskega varstva z »uličnimi gorilniki«. Na sedežu policije pa medtem dobivajo čedalje več prošelj za orožna dovoljenja.

Od včeraj patroljirajo po najbolj ogroženih ulicah oboževane patrolje z dresiranimi psi, kar vsakega trgovca stane 150 tisoč lir na teden. Zadevo štejejo za poskus, ki bo trajal en mesec. Če bo treba, bodo število patrolj povečali. Pobudnik zamisli, lastnik hotela in barov v nevarnem območju, pripoveduje, da je imel vsega dovolj, ko sta se v njegovem lokalu obstreljevala dva lista z naših južnih gora in mu je izstrelak letel le nekaj centimetrov proč od ušes. Nenehno prihajajo v trgovine zasvojenici s tipičnim ukazom: »Daj sto tisoč lir ali pa razbijem vse!« Upri sem se in ostal brez štirih zob,« pripoveduje hotelir Rossi.

EMBALAŽA DOBRA ZA POD ZOB

Zvezni zavod za zaščito okolja ZR Nemčije je izračunal, da se v tej državi odvzame v smeti za 4 milijarde mark plastičnih snovi, kar pomeni vseh odpadkov te vrste pa predstavlja embalaža. Problem s podobno plastično embalažo je v tem, da se v naravi dolgo ne razgradi in tako kot odpadki trajno obremenjuje okolje.

1975 sicer zaslužila dobro milijardo mark, vendar pa ni več pripravljena prodajati svojega okolja in na svojem ozemlju sprejemati vsako leto po 900.000 ton smeti, kolikor so jih pošiljali iz zahodne sosedje.

Z odpadki se bo torej treba spoprijeti na drugačen način, ne več s preprostim prelaganjem bremena na druga ramena. Ekologi predlagajo radikalno rešitev.

Embalažo naj bi povsem spremenili. Živila, gospodinjske pripomočke, čistila in podobno naj bi poslej izdelovali iz novih snovi, ki bi se v okolju hitro razgradile

v nenevarne sestavine.

Med najbolj nenavadnimi novimi zamislimi je gotovo ideja o »užitni« embalaži. Z uresničevanjem tega projekta se ukvarja frankfurtski institut Batelle, kjer pripravljajo posebno biološko prozorno folijo za pakiranje živil in pripravljene hrane. Snov za izdelovanje folije pridobivajo iz neke nove vrste graha, posebnost folije pa je ta, da jo je mogoče po uporabi preprosto pojesti. Potrošniki z bolj občutljivim želodcem jo lahko v nekaj minutah raztopijo v vodi. In kuhinjske posode za odpadke ni potrebno niti odpreti.

NASVETI ZA ČIŠČENJE

Plastične zavese, kakršne imamo na primer v kopalnici, boste najlažje oprali tako, da jih pregnete prek kake ravne ploskve, ter nato pomijete z milnico in ščetko. Zatem jih izperete v čisti vodi in obesite, da se posušijo.

Vsi enkrat na leto je treba pralni stroj takole očistiti: v pralni stroj vlijete liter vročega alkoholnega kisa ter malo vroče vode in vključite program za izpiranje.

Zlasti otroške vzmetnice so vsaših polne madežev in seča, ki ne-prijeto nadržujejo. Na madeže posujte malo otroškega pudra, dajte čezni pivnik, nato pa vzmetnico pustite na prostem, da se posuši. Ko je suha, le še dobro izčistite kake puder, tako madež kot neprijeten vonj bosta izginila.

Volnene preproge boste lepo osušili, če jih prebršete s flanelasto krpico, namočeno v petrolej. Nato preprogo pustite, da se posuši.

Medenaste kljuge lepo očistite z »metom« zrelih paradižnikov.

Razmažite ga po kljukah ter nato drgnite s čisto vlažno krpo. Kljuge bodo spet »zasižale«. Lahko pa poskusite tudi tako, da kljuge pokapate z limoninim sokom, jih »drgnete in osušite«.

Mastne madeže na steni odstranite tako, da steno premažete z mešanico pudra in bencina. Pripravljena mešanica mora biti kalista. Ko se premaz posuši, ga odstranite z mehko krtačo.

NAD NAHOD Z AGRUMI

Prehlad, kihanje in pomladansko utrujenost najlažje premagamo z vitaminom C.

Kdor se hoče obvarovati teh neselčnosti, mora na dan zaužiti najmanj 80 miligramov tega vitamina. Če se nas je bolezen že lotila, je treba količino podvojiti, kadilci pa potrebujejo trojno »dozo«.

Na dan bi morali torej pojesti 150 do 200 gramov agrumov, to je dve oranži ali tri do štiri mandarini ali eno grenivko. Dobro je, če se vsak dan odločimo za drugo vrsto sadja.

Grenivka odstranjuje iz telesa odvečno vodo in uravnava prebavo, limone pa varujejo pred revmo. Ker je citronska kislina zelo ostra, je marsikateri preobčutljiv želodec ne prenese, zato pijmo sok, razredčen z vodo, nikoli pa limone ne sesajmo.

In še vitaminska bovla: ra-

zlične agrume narežimo na kocke, naložimo v stekleno steklenico ali kozarec, dodajmo na obročke narezano bannano in vse skupaj prelijmo s sektom. Računamo kozarček na osebo.

Kuhajte z nami

FINI KVAŠENI ŠARKELJ

Priloga peciva iz kvašenega testa daje gospodinjam mnogo možnosti — od priprave belega kruha, različnih potic, kolačev, rahlega cvrtja — do drobnega kvašenega peciva. Za peko izdelkov iz kvašenega testa se odločamo tudi zato, ker je količinsko izdatnejše in jih je v kombinaciji z drugo jedjo, npr. juho ali enolončnico, lahko sestaviti v popoln dnevni obrok. Poskusimo pripraviti fini kvašen šarkelj, ki se prilije kot dopolnitev vsakega dnevnega obroka.

Zanj potrebujemo: 15 dag masla ali margarine, 5 rumenjakov, 10 dag sladkorja z vanilijo, približno 1 dcl tople sladke smetane ali mleka, 1 l moka, 3 dag kvasa, dobro žličko soli.

Kvas postavimo z žlico sladkorja in s tremi žlicami toplega mleka. Maslo in sladkor penasto umešamo in dodamo rumenjake. Vse spenimo. Dodamo vse druge sestavine, prilijemo 1 veliko žlico ruma in dobro zamesimo bolj mehko testo. Pokritega pustimo, da vzhaja na dvojno količino. Testo rahlo razvaljamo in potresemo s 15 dag v rumu namočenimi rozinami. Tesno zvijemo in položimo v dobro pomazan model, kjer naj vzhaja, da se model napolni. Pomazanega z jajcem pečemo približno 1 uro pri 220°C. V drugi polovici peke temperaturo nekoliko znižamo. Pečeni šarkelj zvrnemo na desko in ohlajenega potresemo s sladkorjem.

Za odlaganje peciva — vročega ali ohlajenega — ne uporabljamo deščic na katerih sekljamo začimbna zelišča, čebulo in česen.

—SKRBJMO ZA SVOJO LEPOTO—

Maske, ki jih pripravite same

Ničesar ni, kar bi bolj napenjala, pomlajevalo in gladilo kožo obraza, kot so obloge in maske. Lepotilo, staro kot sam svet. Na tržišču je cela vrsta pripravljenih mask, ki naj bi učinkovale na vse mogoče načine. Vendar boste imele poleg koristi še obilo zabave, če si boste obloge in maske pripravljale same.

MASKE IZ LIMONE. Limona je zelo pomemben sadež za mnogostransko uporabo. Na voljo je skoraj vse leto. Moramo poudariti, da je v lupini in predvsem soku veliko vitamina C, vsebuje pa tudi precej kalcija. Zato je limonin sok priporočljiv zlasti za mastno kožo z odprtimi porami. Stepite beljak v trd sneg. Dodajte žličko limoninega soka in zmes ponovno stepite. Dodajte košček svežega pivskega kvasa in žličko olivnega olja. Na čist obraz nanesite masko, počakajte, da se strdi. Zmijte jo z mlačno vodo, masko si pripravite enkrat na teden.

MASKA IZ JABOLK. V plodu jablane je dosti sladkorja in rudninskih snovi, zlasti natrija, vsebuje pa tudi nekaj eteričnega olja, in veliko vitaminov. Masko iz jabolka je priporočljiva zlasti za normalno in suho kožo. Narezano neolupljeno jabolko kuhajte v mleku, da se popolnoma zmehča. Malo ohladite in dodajte žličko mandljevega olja. Še toplo nanesite na obraz. Po 15 do 20 minutah masko zmijte z mlačno vodo.

—DOBRO JE VEDETI— KAKO NEGUJEMO PONEV?

V kuhinji potrebujemo najmanj dve ponvi, eno lahko, aluminijasto, ali jekleno, s prevleko iz teflona. V tej ponvi pečemo vse, kar se rado prime dna. Poleg tega potrebujemo še težko litoželezno ali jekleno emajlirano ponev za jedi, ki jih na hitro in močno zapetemo.

Kako pa ponev negujemo? Običajno zadostuje, da ponev podrgnemo pod vročo vodo, skrtamo jo s krtačko za pomivanje (ali gobo za pomivanje), nato pa obrišemo s papirnato brisačo

do suhega. Detergenti, pa naj bo to pri ročnem ali strojnem pomivanju, razmastijo ponev, kar pa ni koristno. Ponev pomivamo s pomivalnim sredstvom le v primeru, da se dna ali sten držijo ostanki jedi, ki jih je treba odmočiti in odstraniti. Težko litoželezno ponev po pomivanju skrbno obrišemo do suhega in namastimo z nekaj kapljicami jedilnega olja. Če tega ne storimo, ponev rjavi. Apnene madeže, ki jih pušča voda na jeklenih ponvah, odstranimo z okisano vodo.

KOZMETIKA Samantha

—PREVERIMO SVOJE ZDRAVJE—

Sladkorna bolezen

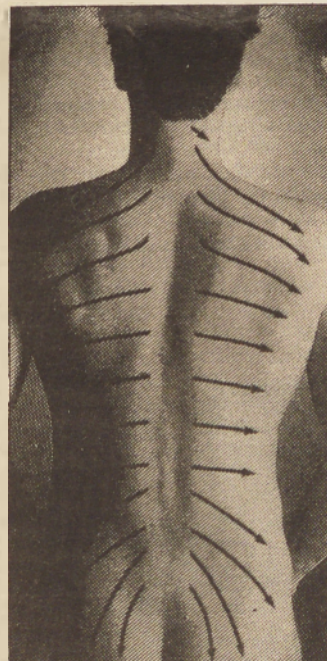
Pred vami je kratek test, s katerim lahko preverite svoje zdravje. Odgovorite na vprašanja z da ali ne. Več kot štiri pritrdilni odgovori opozarjajo, da ste nemara nagnjeni k sladkorni bolezni, posvet z zdravnikom ne bo odveč.

1. Ali ima kdo v družini sladkorno bolezen?
2. Ali ste pogosto utrujeni in pobiti?
3. Ali je vaša teža precej visoka?
4. Ste pogosto žejni in zelo veliko pijete, posebno ponoči?
5. Ali ste nagnjeni h kožnim infekcijam?
6. Ali vas srbi koža?
7. Ali morate nenavadno pogosto na vodo?
8. Ali se premalo gibljete?
9. Ali se neprimerno hranite?
10. Ali ste za nekaj kilogramov shujšali, čeprav ste več jedli?
11. Ali imate občasno težave s potenco oz. menstruacijo?
12. Ali se pogosto težko koncentrirate?

HREN

Hren poznamo in gojimo zaradi 3 do 4 cm debele in do 20 cm dolge korenine, ki pa je močno vlaknata in trda in zato užitna šele, ko jo naribamo. Hren je izredno pekočega okusa in ga uživamo le v majhnih količinah ali pa zmešanega s drugimi sestavinami, ki ublažijo ostrino. Na zraku se naribani hren hitro rjavo obarva, zato ga sveže naribanega takoj pokapljamo z limono ali kisom, pomaga pa tudi, če mu dodamo nekaj kapelj mleka. Do uporabe hranimo hren v pokriti posodi. Če ga segregamo in kuhamo, izgubi značilen okus ali postane celo grenak. Hrenovo korenino hranimo v hladni kleti. Če nimamo hladne kleti, zavijemo načeto hrenovo korenino v alufolijo, da se ne izsuši.

Drobiž za masažo

Kadar nas boli hrbet, ni treba takoj seči po tabletah. Pomaga tudi domače zdravilo: masaža s kovancem. Za ta način zdravljenje potrebujemo kovanec in partnerja, ki nam z njim masira hrbet. Kovanec primemo s palcem in kazalcem. Z robom kovanca narahlo drsamo po dolečih mestih, od hrbtenice navzven. Ko je masaža končana, damo na hrbet toplo vlažno oblogo: gumijast termofor napolnimo do polovice, zavijemo ga v vlažno brisačo in položimo na boleče mesto.

KIS

S timijanom odišavimo kis, ki ga boste s pridom uporabljali v kuhinji. Vzamemo kakovosten beli kis in v njem namočimo timijanove vejice. Po dveh do treh tednih je kis pripravljen, da ga uporabimo. Primeren je za marinade, za solate, prav posebno pa je tudi majoneza, ki jo okisamo z nekaj kapljicami timijanovega kisa.

SESTAVIL MARKO NAPAST	BOLEZEN KROMPIRJA	DEL DNEVA OD JUTRA DO POL-DNEVA	DELAVEC, KI HODI NA DNIHO	MOŠKO IME (EDVARD)	GLAVNO MESTO TOGA	VRSTA AFRIŠKE ANTILOPE	PREBIVALEC KANADE
DEL UPRAVE USTANOVE, PODJETJA							
DOLG BENEŠKI ČOLN							
UŽIVALEC OPLJA							
AMERIŠKO MOŠKO IME (RONALD)				STEVNIK PIŠATELJ KAZANT-ZAKIS			
UD KAKE ORGANIZACIJE					DELNIŠKA DRUŽBE BESEDA SOZNANCIJA		
ZADNI LJUBSKI KRALJ						SUMNIK GLAVNO MESTO ALBANJE	
AVTOMO-BILSKA OZNAKA GAČKA			SPLET LAS TOPOTANJE				
ČEŠKI POLITIK NOVOTNY							
RIMSKA PETICA		MESTO NA CRESU KOPALIŠČE V BELGIJI					HRYVAŠKI PESNIK UJEVIC
KRAJ IN REČICA NA KOPRSKEM				FR. FILM IGRALKA MISTER			
MEMOARI							
ZGORANJI KONEC GEVI PRI VODNJAKU							

REŠITEV PREJŠNJE KRIŽANKE — Vodoravno: fanatik, Rio Muni, Amneris, Neal, Ca, CE, Ipin, I, saraj, drahma, ritje, K, Ati, Nil, kiklica, Esad, as.

RADIO MURSKA SOBOTA

5 NAJ

1. Glasbena lestvica radia Murska Sobota.
2. Hajde da budujemo — Tajči
3. V leto 1992 — Toto Cutugno
4. Pijmo ga, pijmo — Magnet
5. Nothing compares 2U — Sincad O'Connor
6. Čucki so lajali name — Don Juan

Glasovnice — dopisnice — pošljite na naslov: Radio Murska Sobota, Titova 29, 69000 Murska Sobota, s priložnostjo: za 5 naj.

Oddaja 21-232 je na sporedu radia Murska Sobota (UKV 87,6 MHz ali SV 648 kHz) ob petkih od 18. do 19.

POMURCI NA KLEKU V AVSTRIJI

2

LE DESET POSTELJ!

Aprilski izlet pomurskih lastnikov turističnih kmetij in vinotočev ter drugih, ki se ukvarjajo s turizmom, se je sicer končal v enem dnevu, kljub temu pa so videli in zvedeli toliko zanimivega, da bodo imeli gradiva še za eno nadaljevanje.

Po ogledu gospodinjke šole v Halbenreinu (Obrajni) je avtobus zavil proti Kleku. Najprej smo se ustavili na pravi turistični kmetiji, nato pa še pri gostišču, ki je sicer registrirano kot turistična kmetija, vendar se ukvarja le z izdajanjem sob.

Rosa Weber iz Pöltna nas je kot prava gospodinja in gostiteljica pričakala na hišnem pragu. Seveda smo si po kratki predstavitvi lahko vse sobe tudi ogledali. Presenečenje — brez pretiravanja in težnje po ne vem kakšni udobnosti, preprosto, udobno ..., kakor si pač uredimo v domači hiši. Edina zahteva za vsakega gosta, ki biva na turistični kmetiji, je, da ima v sobi tuš in stranišče. Z malo iznajdljivosti in pregradno steno se lahko tudi ta problem hitro reši, čeprav hiša ob gradnji ni bila načrtovana za sprejemanje gostov.

Gostje pridejo na Webrovo kmetijo predvsem zaradi bližine termalnega kopališča v Radgoni. Teh nekaj kilometrov res ni nobena razdalja, zato pa mnogo raje bivajo v naravnem okolju in pozajtrkujejo domačo hrano, kakor pa da bi stanovali v hotelu v mestu. Za Roso, ki je edina ženska pri hiši, je dela vedno dovolj. Skrbeti mora za deset postelj za goste, poleg tega pa še pomagati pri de-

Z oddajanjem sob se pri nas ne da preživljati. Kdo je kriv za čudne predpise in določanje cen. Verjetno bi se tudi v Pomurju našli številni »Tegli in Webri«, ko bi le imeli takšne možnosti (zakonske in materialne).

lu na 28 hektarjih zemlje. Splača pa se, saj imajo lahko do deset turističnih postelj brez dodatne obdavitve, plačajo pa le sedem šilingov turistične takse na osebo. In kako je z drugimi predpisi in dovoljenji. Povedala nam je: »Kake posebne izobrazbe za opravljanje tega dela ne potrebujem. Sem kmetica. Res je, da sem pred leti obiskovala neki tečaj o turizmu, to pa je tudi vse. Sanitarna in druga inšpekcija prihaja enkrat letno. Najbolj pozorni so na varnost, da je gospodinjstvo varno zaradi gostov, predvsem zaradi otrok. Čistoče sploh ne preverjajo ... to nadzorujejo gostje. Če ne bo tako, kot si želijo, torej tudi čisto, več ne bodo prišli k nam.«

Webrovi imajo vedno dovolj gostov. Nekateri prihajajo k njim že petnajst let. Čeprav je največ gostov prišlo po zaslugi »ustne propagande«, pa so Webrovi vključeni v združenje Počitnice na kmetiji. To skrbi za njihovo predstavljanje na sejnih po vsem svetu. Vsaka tri leta pa izdajo obsežen prospekt z natančnim opisom in fotografijami turističnih kmetij.

Franz in Maria Tegel imata 20 postelj za goste. Seveda imata oba obrtno dovoljenje, tako da je na vsakega zapisanih 10 postelj, te pa morajo biti v dveh hišah. Pred letom sta nekdanja gostinca iz vasi Klek zgradila še eno stanovanjsko hišo. Povpraševanje je bilo tako veliko, da sta bila v to skoraj prisiljena. Gostje so zelo zadovoljni z udobnostjo, še bolj kot to pa jim je vseh čudovit razgled. Od marca do novembra imajo vse postelje skoraj vedno zasedene, prenočišče z zajtrkom pa stane od 137 do 140 šilingov. Načrtujejo že vnaprej — v kratkem naj bi uredili nekakšno »hišno savno« in prostor za rekreacijo.

In kar je pri vsem najpomembnejše — oblast jih pri tej dejavnosti ne omejuje z različnimi predpisi, odloki in drugim, ampak jih spodbuja. Pa ne le z besedami! (Prihodnjič: Kakovost ni naključje) Bernarda B. Peček

Rosa Weber je morala odgovarjati na številna vprašanja.

Na prvi pogled bi lahko rekli, da je na posnetku baraka iz kakšnega predmestja, pa ni tako. Tale »baraka« stoji in smrdi (ali diši, kakor za koga) prav v središču Murske Sobotne — in kar je še huje, v bližini avtobusne postaje. Če se odpravite z avtobusne postaje v središče mesta, vam na levi strani najprej zasmrdivo ostanki iz železnega zbiralnika, nato pa pridete v oblak izparevajoče maščobe, ki prihaja iz kuhinje (če jo lahko tako imenujemo), katere vrata so skoraj vedno odprta. Kaj moremo, blagajno pa le najbolj polnijo.

Obljubljajo sicer, da bo v kratkem zamenjana, saj bodo odprli nov prostor, le na ustreznih dovoljenjih so morali počakati. Upajmo, da v središču mesta ne bo v kratkem deset takih barak, ki jim bo pomemben le zaslužek.

bhp, foto: nj

Gradijo dvorano

Potem ko so na Srednji Bistrici uredili ceste, vodovod, telefonsko omrežje, so se odločili še za gradnjo velike dvorane. Objekt bo res velik, saj bo meril 30 krat 12 metrov, oziroma 360 kvadratnih metrov. Glavni prostor (250 kvadratnih metrov) bodo namenili za dvorano, ostalo pa bosta kuhinja in sanitarije. Temelji so že položeni, v kratkem pa bodo začeli zidati. Predstavniki gradbenega odbora Matija Majcen je povedal, da bodo z vsemi deli dokončali proti koncu prihodnjega leta. Za gradnjo se niso odločili na pamet, ampak potem, ko so jo potrdili na zboru občanov in seveda na referendumu. Na njem so tudi sklenili, da bodo za dvorano zbirali denar s krajevnim samoprispevkom. Pa tudi z delom bodo pomagali: vsako gospodinjstvo mora dati letno dva delavca.

Š. S.

Kopali jarke

V Bokračih jih je strojno kopanje občestnih jarkov na pomlad stalo približno 12 tisočakov, kar je dosti za vas, z malo zaposlenimi in večino starejših. Prav zato imajo najvišji odstotek samoprispevka v krajevni skupnosti. Z denarjem, ki so ga zbrali s samoprispevkom, so kupili potrebni material za protipožarne vodnjake. Kar sami so si naredili štiri take vodnjake, trem pa morajo narediti še be-tonsko ploščo.

Pred kratkim so širili del vaške ceste, sedaj pa bodo morali nanjo navoziti še gramoz.

mh

Skrb za zdravo življenje

Ob 8. maju, svetovnem dnevu Rdečega križa, bi rad izrazil nekaj pohvalnih in zahvalnih besed vsem, ki so in bodo morda še postali krvodajalci. Krvodajalstvo je humano in človekoljubno dejanje, ki nesebično pomaga vsem, potrebnim te nenadomestljive življenjske tekočine. Vsi vemo, da je kri, ki so jo darovali znani in neznani, že mnogim rešila življenje.

V nadaljevanju bi rad omenil še nekaj, kar je tudi povezano z našim zdravjem. Z ogorenjem sem prebral članek, ki opisuje in je tudi vidno na sliki, kako žalostno je pogledati na polomljena mlada drevesa na Kroški ulici. Mar se storilec ali storilci ne zavedajo, da tudi zelenje in drevesa pripomorejo za lepše in bolj zdravo življenje? Vemo, da so gozdovi naša pljuča in da ta naravna pljuča vse bolj umirajo, da nam poginjajo ribe itd.

Na koncu naj dodam in prosim vse, ki so storili brezvestno dejanje, ne samo na Kroški ulici, ampak tudi drugod, da tega ne počnejo več. Lepo in čisto okolje je zrcalo naše kulture. Zavedajmo se, da je bolj zdravo in prijetno živeti v lepem in čistem okolju.

Alojz Gombosi

Je nemiren duh, ki venomer razmišlja, snuje, komentira. Pred njegovimi očmi še teče film življenja. »Ko človek obuja spomine, je bilo najlepše takrat, ko je bil pravzaprav konec vojne. Takrat sem bil v Dalmaciji, in sicer je bila bolnica Glavnega štaba partizanskih odredov moje začasno bivališče, ker so me operirali na grlu. Potem sem še nekaj časa ostal tam in sem na zahtevo SNOS-a prevzel bataljon v Kaštel-Stafilčiču v neposredni bližini Splita. Predvsem smo imeli nalogo, da raztovarjamo blago z ladij, ki nam ga je pošiljala UNRRA. Naši vojaki so pravzaprav pazili na Nemce, ki so opravljali to delo. Imeli smo tudi prevoznik park z okrog 60 avtomobilov, ki so prek Gorskega Kotarja in hribov na Velebitu vozili tovar v Slovenijo, predvsem v Črnomelj. Kajti takrat je že bilo občutno pomanjkanje živil in je ponekod že skoraj vladala lakota. Menim, da smo tedaj opravljali pomembne naloge za slovenski narod. Dan zmage je bil za nas zato zelo pomemben dogodek. Z nepopisnim veseljem smo sprejeli novice o tem, da je 9. maja 1945 nemška vojska brezpogojno kapitulirala. Spomnim se, da sem bil takrat komandant bataljona, sestavljenega iz borcev prekomorskih brigad, imeli pa smo tudi svoj pevski zbor in dramsko skupino, zato smo lahko dostojno proslavili dan zmage.« nam je živo pripovedoval nosilec Spomenice 1941 iz Murske Sobotne, Rudi Rappl-Savo, ki bo letos dopolnil 74 let.

so jim okupatorji požgali hiše. 24. aprila 1942 smo imeli zadnji sestanek v hosti Velika luža, narkar smo se razporedili po terenu, ker je obstajala nevarnost, da nas ujamejo in pošljejo v internacijo,« pripoveduje Rudi Rappl-Savo, ki se je za tem vključil v Dolenjski odred.

»Po številnih javkah in akcijah sem bil žal hudo ranjen v obe nogi in roko. To se je zgodilo v Suhi krajini. Ker ni bilo nobenih nosil, me je osem partiza-

STRUMNI MOŽ SAVO

POKONČNA DRŽA — Spomeničar Rudi Rappl-Savo iz Murske Sobotne je še vedno poln idealizma in nemirnega duha. Foto: M. Jerše.

nov nosilo skoraj 20 kilometrov daleč. Močno sem krvavel in sem na poti do Kočevskega Roga, kjer so bile partizanske bolnice, že močno obnemogel. Transfuzije krvi ni bilo, zato sem bil večinoma v nezavesti, včasih pa sem se vendarle prebudil. Spomnim se zdravnika Pavla Lunačka-Igorja, ki je kot porodničar večkrat hodil tudi v vas. Ob neki priložnosti je bolničarko vprašal, ali je tisti veliki Savo že umrl? Na srečo sem preživel nekaj najbolj kritičnih noči in sem končno prišel k sebi, ko se je pripravljala Roška ofenziva. Zato so nas kot najtežje ranjenec skrili v kraško jamo. Tam pa nas je nadlegoval mrčes in so nas dobesedno žive žrli črvi. Šele po več mesecih so nas potegnili iz jame in nam s špiritom polili rane, da so se boljce celile. Nekega dne je prispel mož Vide Tomšič in nam sporočil strašno novico, da so v sosednji vasi Italijani požgali bolnico, v kateri so zgoreli ranjenici. Tedaj sem zdravnika prosil, da nam da kakšen strup, izročil pa mi je še pištolo. Pred odhodom pa je zdravnika posul vse vrhove v naše skrivališče s poprom, da psi niso našli sledi,« razkrnje grozote vojne.

Seveda pa borec, kot je Savo, ni mogel dolgo vzdržati

na miru in se je zopet vključil v borbo. Najprej so ga poslali na kurirsko postajo TV 15, nato pa so ga sprejeli v artilerijsko enoto. »Ker je v ofenzivi padlo veliko aktivistov, sem dobil ponudbo, da postanem sekretar Okrajnega komiteja KP in predsednik OO OF. Postali so me v partijsko šolo na Trebelnem. Moral sem na teren, kjer so bile najhujše racije po kapitulaciji Italije. In tako sem se znašel v Dalmaciji, od koder sem nekaj mesecev po osvoboditvi odšel v Ljubljano, kjer sem prevzel Slamičevo tovarno mesnih izdelkov. Pozneje sem bil izvoljen za delavskega zaupnika in v ministrstvu za trgovino, od koder so me leta 1946 poslali v Mursko Sobotno, kjer sem skrbel za odkup živine v štirih občinah. Kmalu sem se zvil v novo okolje, dobil svoj dom in mi je žal, da je bilo tako. Zunaj delovnega časa sem bil večinoma aktivist. Nekaj časa sem bil zaposlen na okrajnem sindikatskem svetu, potem predsednik ZB od ustanovitve leta 1947 in nazadnje predsednik občinskega odbora Socialistične zveze. Od tod sem leta 1969 odšel v pokoj, ker sem izpolnjeval pogoje za to, drugi pa so čakali na zaposlitev. Toda kmalu so me angažirali pri tvalidskih delavnica kot honorarnega sekretarja.«

Tudi danes, ko uživa za sluzeni pokoj, mu žilica ne da miru, da ne bi še naprej sodeloval v družbenem življenju. Še vedno rad zapoje v upokojenskem pevskem zboru, do nedavnega je bil v nekaterih komisijah pri OK SZ, zlasti v verski in romski se ga spominjajo. Vključen pa je tudi v delo svoje krajevne skupnosti Park, kjer je zadolžen za razne govore, poglobljen blažen pa je tudi za sklepanje porok pri Skupščini občine Murska Sobota. In kako spomeničar danes? »Nekdo je bilo težko, ko so bili trije otroci še majhni in žena ni bila zaposlena. Slabo je bilo še lani,« se spominjam, da sem imel prijateljev nekaj čez staro mizarstvo, kolikor sem moral odšteti, npr. tudi za elektriko. Letos so upokojencem relativno visoko zvišali prejemke in zd se mi, da je dovolj za dostojno življenje.«

Ob koncu prijetnega spomenka me je še zanimalo, kaj bi lahko sporočil novim mladim generacijam, ki niso doživeli vojnih grozot, so pa priče ustvarjanju pluralizma in večstrankarstva. »V zdajšnjem trenutku se mi zdi najbolj pomembna narodnostna zavest. Menim, da je to prva odlika človeka, ki ne pozabi na svojo mater in domovino, ki je samo enkrat dana. V novi generaciji slovenskih politikov vidim zelo pošteno ljudstvo, ki bi nam lahko pripravilo lepšo in svetlejšo prihodnost, zlasti novim generacijam, ki naj ji bo bolj nam, ki smo preživeli Golgota življenja!« In ta film nam ne prikazuje samo njegovega življenja, ampak tudi zgodovino nastajanja naše revolucije, gospodarskega sistema in politične strukture. Tak je pač Savo, ljudski človek!

Milan JERŠE

SOLEA

Krajevni krazem po terenu se včasih naletijo na kakšen nezrezen posnetek. Na Srednji Bistrici so učenci onega razreda osnovne šole pridno urejali okolico. Kajpada je veliko lepše biti na toplen spomladanskem zraku kot v učilnicah, dela pa so tako ali tako vajeni. Foto: N. Juhnov

Lani je Metko Toplak odprl zasebno trgovino v Srebovcih. Trgovina je bila tej vasi potrebna, saj je niso imeli, po nakupih pa so se odpravljali ali v Dobrovnik ali pa v Bogojino. Zasebna trgovina ponuja občanom blago po nižjih cenah — po živila, mešano blago in gradbeni material. K. Ščavničar

Pesem je lovljenje oblakov

V arhi OS Jože Kerenčič v Gornji Radgoni je deževno petkovo popoldne minilo v znamenju petja. Pripravili so namreč srečanje osmih mladinskih pevskih zborov občine pod okriljem mestne ZKO. Mladici pevci so se predstavili z motetom, odlomkom iz opere, priredbami ljudskih pesmi in modernimi skladbami.

Prisluhno pa je številno občinstvo navdušilo mešani pevski zbor Pro Musica iz Maribora pod vodstvom mag. Ivana Vrbančiča. Gostje so predstavili svoj najnovejši program 12 pesmi, s katerim bodo sodelovali na festivalu Naša pesem 90 in poželili buren aplavz publike. Program je povezovala Norma Bale. -AT-

NAJMANJŠE KURJE JAJCE. V Veliki Polani pri Skalčevih so bili presenečeni, ko so našli kurje jajce, ki je tehtalo samo 2 dekagrama. Kaj takega se jim še ni zgodilo. Mali Matjaž drži v eni roki jajce, v drugi pa skatlo vžgalice, da bi ponazoril majhnost jajca. J. Ž.

Da ne bo prepozno

Kmetija ali cesta?

Kot smo lahko prebrali v Vestniku, naj bi po 15. septembru končno začeli obnavljati cesto med Mariborom in Lendavo. Določene odseke in križišča bodo zdravili, da bi bilo tako čim manj prome-

tnih ovir. Sicer še ni uradnih podatkov, kaj bo z ostrim ovinkom na Petanjcih, neuradno pa smo zvedeli, da idejna zasnova predvideva izravnavo. Nova trasa naj bi šla čez zemljišča zaščitene kmeti-

je Alojza Cigüta. Ta je seveda zdaj na trnih in, kot nam je povedal, je zelo zaskrbljen, če bi zamisel skušali izpeljati. Kot je razvidno iz katastrskega načrta, na katerem smo naredili dodatne oznake, zajema Cigütova kmetija velik kompleks (notranost pikčastega okvira), čez katerega naj bi tekla cesta (črtkasta označba). Če bi obveljal predlog načrtovalcev, potem bi bilo stanovanjsko in gospodarsko poslopje odrezano od zemljišča in bi se znašlo (enako še drugi dve kmetiji) na otoku, obkroženem s cestami. Zadeva bi bila še hujša, kajti na stičišču stare in nove trase (tik ob Cigütovi stanovanjski hiši) naj bi bilo križišče s cesto, ki vodi skozi Murske Petrovce proti Cankovi.

Prav gotovo ni nikogar, ki bi oporekal izravnavi ceste na Petanjcih; po drugi strani pa imamo tudi pomisleke, ali je v skladu z našimi interesi po ohranitvi kmetijskih zemljišč, če hočemo čeznja speljati cesto. So namreč še druge možnosti; na Petanjcih je možno cesto speljati čez zamočvirjen svet, ki je na nasprotni strani sedanje ceste oziroma Cigütove domačije.

Š. Sobočan

Slaščičarna odprta tudi v nedeljo

Lani smo že pisali o tem, da je Lendava ob nedeljah izumrlo mesto. Trgovine so zaprte, odprtih je le nekaj gostiln in dve zasebni slaščičarni. Želja po dežurni trgovini se ni uresničila, ker trgovsko podjetje ni sprejelo predloga. Lani je Intes iz Maribora, h kateremu spada tudi lendavska pekarna, odprl sredi mesta lepo urejeno slaščičarno in prodajalno peciva. Tudi ta prodajalna je bila ob sobotah popoldne in v nedeljo zaprta. Pred nedavnim pa so se v Intesu odločili, da bodo v slaščičarni in prodajalni peciva delali tudi ob sobotah popoldne in v nedeljo dopoldne. Prvi rezultati kažejo, da je bila ta njihova poteza lepo sprejeta med občani, še bolj pa bo koristila tistim, ki skozi Lendavo potujejo, pa bi se radi malo osvežili. Vsak namreč ne mara iti v gostilno. V Intesu pravijo, da bodo, če bo promet dober, podaljšali odpiralni čas na cel dan. Vsekakor pa si zaslužijo pohvalo.

Jani D.

O kabelski TV v Murški Soboti

Na odboru za izgradnjo kabelske televizije smo zvedeli, da zaradi objektivnih težav še niso podpisane vse pogodbe. Zaradi tega je možnost sklenitve pogodbe za priključek še do 15. junija pod nespremenjenimi pogoji na sedežu soboških krajevnih skupnosti.

Z investicijo pa na nek način že začinjajo, saj se pripravljajo pogodba za nakup glavne postaje in kablov. Pozitivni odnos do investicije so pokazale tudi delovne organizacije, saj jih je večina naročila priključek, kar bo omogočilo hitrejšo izgradnjo.

Stanovanci blokov naj bi se samoorganizirali v okviru hišnih svetov ter zagotovili svoj delež. Stanovanjska skupnost jim bo sofinancirala delež v vrednosti skupinske antene.

Tudi v KS Krog in Bakovci so že ustanovili gradbene odbore in zbrali dovolj naročnikov ter pristopajo k izvedbi investicije.

Na posnetku je nekdanja strojna delavnica Ine-Nafte, ki je ostala zapuščen, ko se je Ina Nafta preselila na novo mesto v Petišovce. Stavba je ena najbolj znanih v Lendavi, saj je bila v njej pred 90 leti prva tovarna dežnikov na Balkanu. V teh dneh stavbo ponovno preurejajo, v njej naj bi stekla proizvodnja keramike. Ina Nafta je stavbo prepustila Opekarni. Stavbo bi bilo potrebno urediti tudi zunaj, saj jo je že močno nagrizel zob časa. Jani D.

Ali se Bobri »utaplajo«?

Nekoč znano kolišče Bobri pri D. Bistrici je bilo pred nedavnim prodano na javni dražbi. Gostišče je doslej menjalo štiri lastnike. Novi lastnik Tomislav Magdič pravi, da bo spet oživel nekdanjo slavo tega gostišča. Kolišče se vedno bolj pogreza, zato bo novi lastnik moral kaj hitro ukrepati, sicer se bo gostišče utopilo. J. Ž.

Priča lepote in grozodejstev

Zdaj, ko smo čedalje bolj v pluralni družbi (več resnic), govorimo in pišemo o marsičem, kar je bilo prej tabu — prepovedana oziroma nezveljena tema. Prav je torej, da ruskim vojakom, ki so osvobodili naše kraje, ne pojemo več samo slave, ampak opozorimo tudi na njihovo drugo stran medalje: marsikatera naša žena in dekle je bilo poslano. Dokaz za to trditve je tudi izpoved 81-letnega Evgena Šebjaniča iz Bodonca, ki se je želel srečati z novinarjem Vestnika in skozi pripoved o svojem življenju še posebej doživeto govoril o ravnanju sovjetskih vojakov.

»Nemci česa takega v naših krajih niso delali!« je zatrdil naš sogovornik, ki je med drugim povedal: »Spal sem pri ženi. Nena-doma je vstopil sovjetski vojak in me skušal spoditi iz postelje, češ da bo on spal pri »babuškici. Seveda sem se uprl, pograbil puško in ustrelil. Še sreča, da je nastal vse-splošen preplah, pa so ga tako to-variši odstranili. Huje je bilo tam, kjer mož doma ni bilo, saj so se

za mizarjskega pomočnika, tri leta pozneje pa je naredil praktični iz-pit: »štokrlin«. Leta 1934 je prišel iz Francije ujec Lajči in naročil izdelavo spalnice iz češnjevega lesa za ženinno sestro Juliško, ki se je poročala. Ujec ga je opozoril, da bi se moral oženiti tudi on in mu namignil, da pozna v Bodoncih mizarjevo hčerko Marijo.

»Dajte mi jo pokazati!« je velel Evgen in se razveselil skorajšnjega

rdečearmejci spravili nad ženske. Eno od njih — vsa krvavo — sem pozneje odpeljal k zdravniku. Od njihovih namer jih ženske niso odvrnile, četudi so se oblačile v stare čunje in četudi so imele po več kril.«

Evgena sem prekinil v pripovedovanju, ker mi je bilo hudo. Bolečina pa seveda ostaja, in če se le da, je treba početje nekako pozabiti, morda tudi oprostiti. Vsekakor ni mogoče nicesar očitati prizadetim ženam in dekletom, ker so pač bile žrtve. Svojevrstna žrtve pa je bil Evgen, ki se je pred dobri-mi 81 leti rodil v Križevcih v Prek-murju v revni družini, zato je mor-al star komajda 7 let z doma v Adrijance k materini sestri, ki je bila premožnejša, čez dve leti pa je postal kravji pastir v Središču na Goričkem. Nekoliko boljše je bilo 1921. leta, ko se je oče Janez vrnil iz Amerike in kupil za 1200 dolar-jev v obmejnem avstrijskem kraju Feldbach posestvo. S starši se je preselil tja, vendar je mater Evo vleklo nazaj na Goričko, pa je oče moral posestvo prodati za polovi-čno ceno. Evgen se je v Feldbachu, kjer je obiskoval osnovno šolo, do-bro naučil nemško, kar mu je poz-neje v življenju (in trpljenju!) prišlo prav, pa tudi zdaj ima od tega ko-rist, saj se gre čisto za prevajalca, redno pa prebira nemško revijo Spiegel. Leta 1926 se je začel učiti pri mizarju Kardošu v Peskovcih

srečanja. Bil je namreč prepričan, da bo do njega prišlo, kajti kot do-brega mizarja ga je poznalo vse Goričko. Ni se zmotil, saj je dekle že naslednjo nedeljo prišlo v Kri-ževce, kjer je ostalo dva dni. Čez pečarovski in košarski breg jo je vodil domov, ampak v hišo si še ni

V KUZMI RASTE NOVA ŠOLA — Če ste namenjeni v Kuzmo, lahko že od daleč zagledate gradbeni žerjav. Tega, oziroma vsega, kar se okrog njega dogaja, so še najbolj veseli učenci in učitelji kuzemske osemletke, saj jim delavci SGP Pomurje gradijo nove prostore — manjkajoče učilnice, telovadnico, večnamenski prostor in še druge nujno potrebne prostore. (Foto: J. G.)

upal stopiti. To je storil malo poz-neje, ko je šel sam »v ogledi«.

»Čez tri tedne je bila že poro-ka. Tudi gostija je bila in godci so igrali!« Evgen se je torej priženil v Bodonca. Veselje pa ni dolgo tra-jalo, kajti mizarstvo je šlo fuč, saj je radovski mizar postal huda konkurenca: kupil je več mizar-skih strojev, delo mu je šlo hitreje od rok in postal je cenejši. Evgen Šebjanič je moral odložiti oblič in žage ter se podati v svet. S seboj je vzel ženo in prva postaja je bil Le-ipzig v Nemčiji. Proti koncu leta 1943 je vsenaokrog pokalo, zato si je zatekel še vsaj enkrat videti do-mači kraj. Z ženo in otrokom je pripotoval domov, vendar ni ostal dolgo, saj je moral delati na škofj-sko posestvo v Győr na Madžar-sko. Tu je sicer dobro živel (jedel), zaslužil pa nič.

»Želja po hrani me je minila, ko so Angleži in Nemci bombardirali tovarno vagonov in so trupla letela naokoli...«

Leta 1944, proti koncu decem-bra, se je vrnil v Bodonca. Tu so ga mobilizirali Nemci in je moral kopati strelske jarke. Potem so prišli Rusi (in počeli čedne in nečedne vragolije), ki pa ga tudi niso pustili pri miru in je, kot mnogi drugi, moral spet kopati strelske jarke, to-krat seveda zanje. Pozneje je dobil partizansko kapo, določili so ga za ljudskega tožilca (nikogar ni zato-žil!), nato je postal član krajevne-ga ljudskega odbora... Pa kaj bi naštevali, bilo bi preveč. Ob vsem tem pa ni pozabil mizarstva in je pozneje, ko si je še sam kupil stro-je, kar veliko zaslužil. Tedaj, ko bi mu bilo lepo, pa je nenadoma umrla žena. Pred leti se je z grun-ta odselil še sin z družino in tako je zdaj Evgen v veliki hiši in na ve-likem posestvu sam.

Štefan Sobočan

Attaché
SPORT

VLAK

Vlak, kaj pomeni beseda vlak in kaj je sploh vlak? To so vagoni in lokomotiva, stroj in kolesa... V vlaku so ljudje, ki kadijo, pišejo, berejo, jejo, govorijo, nekateri pa celo spijo. V vlaku so tudi otroci, kajti če ni otrok, potem vlak ni vlak.

Bojana Ralevič, 4.b.
OŠ Dane Šumenjak, Murska Sobota

P.S.: Bojana je prejela za to pesmico 1. nagrado na mladinskem natečaju Železniškega gospodarstva Ljubljana za leto 1990. 4.b razred pa je dobil tudi kolektivno nagrado — potovanje z vlakom. Zelo dobro se je odrezala tudi Martina Šooš, ki je osvojila 3. nagrado. Čestitamo!

Spominska knjiga

Miki pri peči sedi, spominsko knjigo v roki drži in spomine buči na mlade dni. »Ko odrasteš in boš velik(i), spomni se name-

tvoj Piki

S prve strani prva ljubezen govori: »Imam te rada kot tulipan rdeč, v slovo iz tretjega razreda ti pišem — zelo si mi všeč.

Ko ostarim, očala dobim, spominsko knjigo prelistam in se zadovoljna smejim

Iris Tomka, 3.b.
OŠ Lendava

Moj rojstni kraj

Vsako bitje ima svoj dom, varno zavetje, kamor nasloni trudno glavo, kjer se počuti varnega, srečnega...

Zivim v prijetni vasi v pokrajini ob Muri. Doma sem zelo blizu Murske Sobote, zato je tam zaposlenih mnogo naših ljudi. Moj rojstni kraj obdajajo polja, na katerih je vedno dovolj dela. Ko se peljem iz šole, opazujem pokrajino, vedno isto, ki pa je vedno drugačna, vedno zanimiva. V vas vodi asfaltna cesta, kjer nas pozdravljajo moderne hiše. Ze od daleč se vidi vrtec. Kmalu zavijemo levo in pridemo v središče Lipovec. Tu najdemo samopostrežno trgovino, gasilski dom, cerkvice... Če bi se peljali še dlje, bi kmalu prišli na moderno športno igrišče in h gramozni jami. Povsod nas pozdravljajo majhne, pa tudi velike prijazne hiše. Okna krasijo lepe rože, po dvoriščih pa capljajo kure. Ti ljudje, ki so tu doma, so mi zelo všeč. Rada poslušam njihove pogovore o pridelkih, vremenu, cenah... Opazujem njihovo borbo za obstanek, njihovo žalost, njihovo voljo za življenje. Vsekar pa so med ljudmi velike razlike. Tu so bogati ljudje; imajo lepe hiše, avtomobile, stroje, nekje drugje pa sameva kočica in na klopi pred njo sedi stara, zgrbljena starka, ki bi nam lahko marsikaj povedala...

Zivljenje ji ni bilo naklonjeno, dve vojni, mnogo otrok, morda izguba moža in imela je dve dvojici pridnih rok. Preživela je dve vojni, lepe hiše, avtomobile, stroje, nekje drugje pa sameva kočica in na klopi pred njo sedi stara, zgrbljena starka, ki bi nam lahko marsikaj povedala...

Takšne so pripovedi tisočeri naših mater.

Ponosna sem, da živim na tej zemlji, na kateri so naši dedje stoletja rojevali, se borili in umirali; ponosna sem, da živim v svobodi, ki se je rodila iz krvi; ponosna sem na svoj kraj.

Tadeja Tratnjek, 7. b.
OŠ Beltinci

PREGOVORI O ZDRAVJU

Važni mlečni so zobje, ki prostor stalnim naredo. Če zdrave mlečne boš imel, boš stalnih zob še bolj vesel. (Melita Hašaj)

Vsako jutro, vsak večer in po jedi venomer, zobke umivaj si skrbno, to si piši za uho. (Tanja Strniša)

Zdrav duh v zdravem telesu. (Vjekoslav Baranja)

Bolje je bolezen preprečevati kot zdraviti. (Andrej Benko)

Zdravje je stanje popolne fizične, duševne in socialne blaginje, in ne le odsotnost bolezni ali okvare. (Metka Filip)

Čuvaj zdravje, dokler si zdrav! (Vera Mertuk)

Na potepu

Potep je takrat, ko se nekam odpraviš in ne poveš staršem.

Nekega dne, ko sem bila na morju, sem se zvečer zelo dolgočasila. Sklenila sem, da grem na sprehod. Bila je sreda. Z Natašo in Anjo smo povedale mamam, da se gremo sprehajati po ulicah. Krenile smo. Šle smo v lunapark, na igrišče, k obali in na ples. Ko pa smo hotele domov, nismo vedele, kam naj bi šle. Zavile smo na to stran, zdaj na ono stran, a nikamor nismo mogle priti. Bile smo v skrbeh, takrat smo se domislile, da bo vsaka šla v eno alico.

V pravo ulico je prišla Nataša, zato nama je zažvižgala in midve sva pritekli k njej. Ko smo stopile vsaka v svojo prikolico, so nas mame vprašale, če je bilo lepo. Zaradi premaganega strahu samo pokimale z glavami.

Sedaj vem, da moram hoditi po poteh, ki jih poznam.

Iris Faflek, 4. a.
OŠ E. Kardelj, M. Sobota

NAŠ KRAJ SPOMLADI

Spomladi je tudi naša vas oživela. Trate so ozelenele. Med travo cvetijo drobne rožice. Sonce topleje sije. Zbudilo je gozdne zaspance. Ptički se vračajo v svoja stara gnezda. Kmetje imajo polne roke dela. Čistijo po dvorišču, sadovnjakih in vrtovih. Smeti odlagajo v veliko posodo pri gasilskem domu. Tako bo naš kraj še lepši in čistejši.

Mitja Horvat, 2. raz.,
OŠ Stogovci

TUDI MLADI RADI BEREMO VESTNIK — Narisal Štefan Lazar, 6. raz., OŠ Turnišče.

»Hajhilla, Glattstein!« mu zakliče eden izmed fantov z domačega brega.

»Zid, si se v hlače podelal? To ni tela, za katerega si me nekoč prevaral.«

Opazka je tako strupena, da ga zbode pri srcu. Fantje se zasmejijo in odidejo v dež. Zadnji se odpravljajo Lončar.

»Če Mura ne bi bila tako mrzla, bi jo preplaval. Še enkrat bom poskusil pri mlinarju,« zavpije Lončarju čez široko reko. »Kar dajte,« zakliče Lončar, še za hip postoji, mu pomaha z roko v slovo in odide za drugimi ubežniki.

Šele potem ko Lončarja ni več, se spomni, da je Klara v skrbeh za njegovo življenje in da bi ji po Lončarju lahko poslal glas, da je vojno srečno preživel in da je na poti domov. »Prepozno! Lončar je že izginil v gosti obmurski megli.

Ubežniki, ki so srečno pribežali iz vojske domov v Murin, so povedali, da so bile nad Mariborom strašne bitke z velikimi kupi padlih vojakov, naših in nemških. Klara je mislila, da bo znorela. Že od cvetne nedelje so jo obhajale hude slutnje, zdaj pa še takšne novice! Valentin ji je sicer sveto zagotavljal, da se bo pazil. Zatrjeval ji je, da se mu ne more nič hudega zgoditi, ker je kuhar in bo noč in dan v kuhinji. Ali na kuharje ne streljajo? Kam sli lačen vojak najprej, če ne v kuhinjo? Tako je razmišljala in trepetala ob misli, da bi vojna utegnila pobrati tudi njenega Valentina.

Ko je potem v sredo v polmraku stopil z ulice v prodajalno in ga je zagledala v kratkih usnjenih hlačah, v belih dokolenkah in z gamsovim čopom na klobuku, je najprej mislila, da vidi pokojnikovega duha. Saj je tri noči zaporedoma sanjala, da je padel. Zdaj ga je videla s prestreljeno glavno kuharskega kotla, potem vsega krvavega in v zadnjih zdihih v obcestnem jarku, potem zopet doma v klavnici z mesarskim nožem v plečih. Šele ko jo je veselo pozdravil in predvsem, ko si je prešerno zavihal oba konca svojih brkov — noben duh, pa naj bi bil še tako nadarjen gledališki igralec, si ne bi znal tako spretno zasukatati brkov kot on — je vedela, da zares stoji pred njo njen ljubi Valentin.

»Kurti! Igor! Šarlot! Apuš je doma,« zakliče radostno in mu solznih oči plane v objem.

Šarlot ni bilo doma, sinčka pa na vrat na nos pritečeta v prodajalno in se srečnemu očetu obesita za vrat.

Do solz ginjen oče dolgo drži svoja paglavca v naročju, vsakega na eni roki, in ju obsiplje s cmokajočimi poljubi. Ko ju postavi na tla, še enkrat objame Klara, si jo prižme na prsi in ji pritisne glasen poljub na usta.

»Hvala Bogu, niso nas oplenili!« reče in se ozira po prodajalni. »Skrbele me je. Že na Muri sem slišal, da so Goričanci oplenili vse judovske trgovine.«

»Res je,« pritrdi Klara in jame na dolgo in široko pripovedovati, kaj vse so počeli Goričanci na cvetno nedeljo. »Vse po vrsti so oplenili: Levina, brate Hirschie, Schönborna, Yaelino prodajalno s čipkami, Trautmana, starega Žigo Rosenblatta... Staremu Žigi so odnesli iz prodajalne vse sekire, pluge, žage, diela, kladiva, poljedelske stroje, kose, lopate in motike. Neki posebno ognjevit pleniclec je celo vrata snel s tečajev in jih odnesel na Goričko. Na koncu Žigi niso razbili samo izložb, ampak tudi njegov nos.

»Navsezadnje se jim je postavil po robu?«

»Da.«

»Žiga je bil že zmeraj nepremišljen.«

»Pri bratih Hirschliih so vdrli iz veleblagovnice v stanovanje, razbili dragoceno pohištvo in zmetali vse knjige skozi okno.«

»Pri Hirschliih? Ti imajo vendar samo nemške knjige.«

»Goričanci so pač mislili, da so hebrejske. Šarlotla mi je povedala, da so se Goethe, Schiller, Nietzsche in drugi nemški klasiki valjali na ulici v prahu, Goričanci pa plesali po njih. Vse to pod var-

stvom Hitlerjevih bajonetov. Že opoidan se je pričelo. V mesto se je nasulo toliko Goričancev, kot če bi bil sejem. Množica je valovila gor in dol po mestu, se ustavljala pred judovskimi trgovinami, izzivala njih lastnike, ki so se zaklenili v svoja stanovanja, in si dajala pogum. Vsaj uro so razgrajali in vpili »Heil Hitler! Sieg Heil!« in »Tod den Juden!« Domači nacistični hujskači so neuko množico premeteno podpihovali, nemški častniki pa marljivo slikali. Čim je pritrčal v Hirschlovo izložbo prvi kamen, je nahujskana množica dobesedno pobesnela. Navalili so na več trgovin hkrati. Razbili so izložbe, razsekali rebrarče in vlomili vrata. Pobrali so vse, kar ni bilo pritrjeno. Če nemška vojska ne bi posegla vmes, bi oplenili ves Murin, starega Žigo pa linčali.

»Ali ti nisem pravil da se nam Nemcev ni treba bati? Nemci so vestni ljudje. Nemec se tuje lastnine ne bo dotaknil, vsaj tako dolgo ne, dokler ne dobi povelja od zgoraj. Naš domači človek pa je že po krvi tat in komunist, ki ne loči tuje lastnine od svoje in krade iz lastnega nagiba. Pod Belom Kunom so Goričanci oplenili tudi mojega očeta. Naši ljudje niso vredni prebite pare. Se kožo bi odrli človeku in ustrojili usnje iz nje. Čim bližji ti je kdo, tem bolj je škodoželjen.«

6

»Samo tega mi ne pravi, da bi bili Nemci vestni ljudje! Prav oni so leglo vsega zla. Naši ljudje pred Hitlerjem niso bili takšni. Šele nemški nacisti in naši domači podrepaniki so jim zmešali glave in v preproste goričanske duše vcepili smrtno sovraštvo do vsega judovskega. Nemci niso pregnali Goričancev zaradi človekoljubnosti, temveč zaradi osebnih koristi, ker sicer njim ne bi ničesar ostalo. Že prvo noč so prišli tiho kot tatovi in naložili tovarnjake z judovskim blagom. Razbojniki pa so nas obrali tudi podnevi, ko so za svoje ničvredne marke, ki so jih baje tiskali kar na tovarnjaku, pokupili naše blago. Danes v vsem Murinu ni ne kave, ne riža, ne olja in ne tobaka. Prav ničesar ni.«

»Čudim se, da jih ni bilo k nam.«

»Tudi nas so nadlegovali.«

»Ivan jih je privedel, kajne?«

»Ne, Ivana ni bilo k nam. Najbrž si ni upal. Končno smo si le v krvnem sorodstvu. Pač pa sem slišala, da je nadvse navdušeno plenil po drugih trgovinah. K nam je prišel Kozičev Janči s tremi nemškimi vojaki. Rekel je, da je prišel po nalogu nemške oblasti. Izjavil je, da morajo po nemški vojaški odredbi preiti vse judovske trgovine v Murinu v nemško državno last in zahtevati inventar. Govoril je pol slovensko in pol nemško, kot pač govorijo nemškutarji. Zavrnila sem ga, da je naša trgovina arijska in ne semitska, da sem lastnik jaz, ne ti. Pogodbo sem mu pokazala, pa se ni dal ugnati. Trdil je,

da je pogodba lažna. Potem zopet, da sploh ne velja, ker je sklenjena pod staro jugoslovansko oblastjo. »Potem tudi ti ne ljubiš,« sem mu oponesla, »ker si bil spočet pod staro oblastjo.« Ko je uvidel, da po tej poti ne bo nikamor prišel, nas je jel črniti, češ da smo komunistična svojat, ki spadamo na prisilno delo. Nedajno lreno je omenil, češ da je komunistika, mi pa njeni sorodniki. »Kaj me briga Irena,« sem ga zavrnila. »Če nas boš po sorodstvu, potem je predvsem tvoj prijatelj Ivan komunist, ki je navsezadnje Irenin rodni brat.« Na koncu je trdil, da je samo polovica premožnja mojega. »Pa si vzemi drugo polovico, samo prej dokaži,« sem mu rekla. »Pričkanju je napravil konec šele Nemec, ki me je vprašal, če sem Judin.« Pokazala sem mu krstni znak, ko se je prepričal, da sem slovenske narodnosti, je Kozicu nekaj povedal, nakar so odšli.

»Mama se je borila kot levinja,« pove Igor.

»Od site si, Dragica, reče Glattstein in si zaviha brke. Poln občudovanja objame svojo levinjino in ji pritisne na lica dva glasna poljuba.

Pri večerji Igorju in Kurtu pripoveduje o svojih vojnih pustolovščinah, kako je na cvetno nedeljo navsezgodaj z volovsko vprego in dvema kotloma golaža neustrašeno zapeljal naravnost pred nemške tanke; kako so nemški tankisti, začudeni nad tolikšnim junaštvom, ustavili tanke in zlezli iz njih, nakar je on vso posadko z golažem; in kako ga potem nemški poveljnik zaradi njegove hrabrosti ni poslal v nemško vojno ujetništvo, temveč ga poln občudovanja potrepal po plečih in mu dovolil iti domov k svoji družini.

Igor in Kurti nad tolikšnim očetovim junaštvom kar strmita. Z odprtimi usti ga samo gledata in pozabita jesti torto. Oče pa naderljuje, kako se je z obema voloma pretihotapl skozi razbojniško postrobo; kako se je pri nekem kmetu preoblekel v nemško obleko, ki jo ima na sebi, in kako ga je kmet nameraval izdati Nemcem, da bi prišel poceni do volov, a ga je pretental, tako da za rogača ni dobil nobene obleke, ampak tudi denar.

Igor med pripovedovanjem potipa očetove usnjene hlače in se čudi debelemu suknu, iz katerega so prikojene. To bi bilo nekaj zanj. Brez strahu pred materino šibo bi se lahko vozil po zimo. Takšnih hlač nit na najbolj ostrem kamenju in ledu ne bi raztrgal. Misli in svojo željo, da bi rad imel takšne hlače, glasno izpove. »Dobil jih boš. Tudi Kurti jih dobi. Kar jutri. Zdaj smo Nemci obljubi oče.«

Najbolj pa sinčka prevzame ko slišita, kako je njun apuš prekoračil ledeno mrzlo Muro, ki je zaradi spomladanskega deževja tako narasla, da je prestopila oba bregova in preplavila polja, kakor daleč je segalo oko, in povrh še po mostu, ki so ga Srbi pogrnili v zrak. Oče nadvse ganljivo opiše, kako se je v skrbeh za svojo družino odločil, da bo klub smrtni nevarnosti poskusil priti na domači breg. Vsi ubežniki so ga odvrčali od drzenga namena. Trdil si je, da je že misel sama na sebi blaznost. Toda njemu se je mudilo domov. Želel je, da družino čimprej reši velike skrbi, ki si jo dela zaradi njegove odsotnosti, boječ se, da bi ga zvela vojna. Plezal je čez podoben most, zdaj v vrtočljavi višini, potem do vratu v ledeno in raztrgano oprjemajoč se z ledom prevlečenega in spolzkega ogrodka, zdaj pa vseh štirih gibčno kot maček, potem zopet samo po sedalu. Nekajkrat se je celo samo z eno roko držal za tram, njegovo težko telo pa je viselo visoko nad požrešnimi murskimi valovi. Dva ubežnika sta se ojunčila in mu sledila. Prvi je kmalu omagal in zdrknil v mokeri grob, da je štrbunknilo, kot če bi vrgl ščene v vodo. Drugi pa si je premislil in se vrnil na veržejski breg. Nesrečnež mogoče še živi, stoji v Veržeju pred mostom in razmišlja, kako bi prišel čez Muro, če ga Nemci medtem niso ujeli in odgnali v vojno ujetništvo, kjer bo lačen in bo moral težko delati,« konča svojo povest in si poln zamoza zaviha brke.

(nadaljevanje prihodnjé)

*Življenje tvoje bilo je težko,
za vse si skrbel,
le zase časa nisi imel,
a v naših srcih boš večno živel.
Hvala ti za vse!*

V SPOMIN

24. maja mineva deset let, odkar
nas je zapustil naš dragi mož, oče
in stari oče

Franc Koren

iz Beltincev

Hvala vsem, ki ste ohranili spomin na njega.

VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

Marije Šinkec

roj. Cigut
iz Moravskih Toplic

Iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izraženo sožalje, podarjeno cvetje in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala g. duhovniku in pevcem za žalostinke.

Vsi, ki smo jo imeli radi

*Ne jokajte ob mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem,
šopek rož mi prinesite in
večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

V 59. letu starosti nas je tiho in
brez slovesa zapustil dragi mož,
oče, stari oče, brat in stric

Anton Vereš

iz Ižakovca

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem ter vsem, ki so dragega pokojnika pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence, cvetje in za sv. maše, nam pa izrekli sožalje ter v najtežjih trenutkih slovesa sočustvovali z nami. Posebej se zahvaljujemo g. župniku za pogrebni obred, pevcem za odpete žalostinke in govorniku Prli za besede slovesa. Lepa hvala kolektivu Avtoparka Pomurje, NK Ižakovci, kolektivu Tesarstva Rudija Poredoša, obratu oblačila Mura.

Še enkrat hvala vsem, ki ste se udeležili pogreba.

Zalujoči: žena Julijana, sinova Stefan in Anton z družinama, hčerka Olga z Renato in vsi, ki so ga imeli radi

ZAHVALA

Mirno in tiho, kot je živela, je po
6-mesečni težki bolezni v 72. letu
starosti zaspala v Gospodu moja
draga žena, mama in omama

Marija Györek-Marika

iz Murske Sobotne

V globoki žalosti se zahvaljujemo g. župniku domače fare in biseru g. župniku bogojanske fare g. Gjuranu za tolažilne besede iz evangelija in pevcem za ganljive pesmi slovesa. Posebej se zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, znancem in prijateljem, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani, nam pomagali, izrekli izraze sožalja, darovali vence in cvetje ter za sv. maše v njen spomin ter jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se g. Farkašu za ganljive besede slovesa v imenu krajanov. Pristrčna hvala osebju intenzivne nege kirurškega oddelka bolnišnice M. Sobota in osebju intenzivne nege doma oskrbovancev za pomoč med njeno težko boleznijo.

Vsem še enkrat — pristrčna hvala.

Murska Sobota, 5. maja 1990

Zalujoči: mož Jožef, sinova Jože in Pavel z družinama, brata Stefan in Franc z družinama ter drugo sorodstvo

*Že leto dni te zemlja krije,
v gomili tihi mirno spiš,
srce ljubeče več ne bije
in ti se več ne prebudiš.*

V SPOMIN

20. maja je minilo najbolj žalostno leto, odkar nas je mnogo
prezgodaj zapustila naša najdražja hčerka in sestra

Sandra Kavaš

iz Černelavca

Kako je hiša prazna, odkar tebe v njej več ni. Bila je prej tako
prijazna, zdaj otožna, tuja se nam zdi. Tam, kjer si, Sandra,
zdaj ti, kjer zdaj počivaš, ni svetlobe, ne luči, le vetrič okrog
groba piha in sprašuje, zakaj naše drage Sandre več med nami
ni.

Hvala vsem, ki se je še spominjate, postojite ob njenem grobu,
prinašate cvetje in prižigate sveče.

Zalujoči: vsi, ki smo te imeli radi

*Ne jokajte ob mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

Po daljši in težki bolezni nas je v 88. letu starosti za vedno za-
pustil naš dragi mož, oče in stari oče

Štefan Viner

iz Martinja 42

Z bolečino v srcu se zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim
sosedom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste ga v tako veli-
kem številu pospremili na njegovi zadnji poti, darovali vence,
cvetje in maše ter nam izrekli iskreno sožalje.

Posebna hvala g. župniku Camplinu in pevcem za odpete žalo-
stinke.

Vsem — iskrena hvala!

Zalujoči: vsi njegovi

*Utihnil je tvoj glas,
ohstalo je tvoje srce,
ostali so sledovi tvojih pridnih rok
in spoznanje, da se nikoli več
ne vrneš med nas.*

ZAHVALA

Veliko prerano, komaj v 57. letu starosti je prenehalo biti ple-
menito srce dragega očeta in moža

Karla Krančiča

iz Puconca

Ob boleči, nepričakovani izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam ka-
korkoli pomagali, pokojnika v tako velikem številu pospremili
na zadnji poti, darovali vence in cvetje, sočustvovali z nami in
nam izrekli sožalje.

Lepa hvala tudi kolektivu Mesne industrije iz Murske Sobotne,
duhovniku za pogrebni obred, pevcem za odpete žalostinke ter
predstavniku KS tov. Nemcu. Vsem še enkrat — iskrena hvala!
Puconci, 7. 5. 1990

Zalujoči: žena Ibolka, sin Štefan z Lidijo ter drugo sorodstvo

*Dom je prazen, dom je tih,
tebe, draga mama, ni,
da bi skupaj še bili.*

ZAHVALA

Po kratkotrajni bolezni nas je v 78. letu starosti za vedno zupu-
stila naša draga tašča in stara mama

Marija Krančič

roj. Škrilec
iz Puconca

Iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijate-
ljem ter znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, da-
rovali cvetje in izrekli sožalje in nam v težkih trenutkih stali ob
strani.

Hvala tudi g. duhovniku za pogrebni obred, pevcem za odpete
žalostinke in predstavniku KS tov. Časarju.

Vsem še enkrat — iskrena hvala.

Puconci, 8. 5. 1990

Zalujoči: snaha Ibolka, vnuk Štefan z Lidijo ter drugo sorodstvo

*Že leto dni te zemlja krije,
v gomili tihi mirno spiš,
srce ljubeče več ne bije
in ti se več ne prebudiš.*

V SPOMIN

Boleč in žalosten je spomin na
27. maj, ko si nas moral za vedno
zapustiti, naš dragi mož, oče in
brat

Štefan Berglez

iz Salamencev

Nikoli ne boš zvedel, kako pusto in težko je brez tebe. Grenka
je resnica, da se nikoli več ne vrneš. Ostali so le sledovi tvojih
pridnih rok. Hvala vsem, ki se ga spominjate in prižigate sve-
če.

Zalujoči: vsi njegovi najdražji

*Zakaj si moral nam umreti,
ko pa s tabo je bilo tako lepo živeti?
Odkar utihnil je tvoj glas,
žalost, bolečina domujeta pri nas.*

V SPOMIN

22. maja je minilo 5 žalostnih let, odkar nas je zapustil naš lju-
bi mož, oče, dedek, brat in stric

Aleksander Žilavec

iz Lucove 3

Odšel si tja, kjer ni več trpljenja in ne bolečin. Za teboj ostaja
velika praznina v naših srcih.

Hvala vsem, ki mu prižigate sveče ali z lepo mislijo nanj postoj-
ite ob njegovem tistem domu.

Zalujoči: žena Gizela, hčerka Sidonija, sinova Ernest in Vili z
družinama ter brat Ludvik in sestra Emilija z družinama

*Ne jokajte ob mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

V 65. letu starosti nas je po težki bolezni zapustil naš dober
mož, oče, stari oče, brat in svak

Deži Bagola

iz Beznovec

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
sosedom, znancem in prijateljem ter vsem, ki so dragega po-
kojnika v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji po-
ti, mu darovali vence, cvetje in denar za druge namene, nam
pa izrekli sožalje in v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami.
Posebej se zahvaljujemo osebju pljučnega oddelka bolnišnice
v Rakičanu, g. duhovniku za ganljiv obred, pevcem žalostink,
gasilcem in govornikom, GD, društvu upokojencev in Zvezi
borcev. Vsem še enkrat — iskrena hvala.

Zalujoči: žena Marija, sin Feri z ženo Gizelo, hčerka Slavica z
možem Lovrom, vnuki Gorazd, Tadeja, Lara, Sara, Eva, sestri
Hermina in Šarika, svak Jože in svakinja Jolanka z družinama
ter drugo sorodstvo

*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi hudega trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.*

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga mama,
tašča, babica, prababica in sestra

Cecilija Čuk

iz Čepincev

Z bolečino v srcu se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
dobrim sosedom, posebno sosedu Mariji, prijateljem in znancem,
ki so nam v težkih trenutkih pomagali, ter vsem, ki so
drago pokojnico pospremili na njeni zadnji poti, darovali ven-
ce in cvetje, nam pa izrekli sožalje. Pristrčna hvala g. župniku
za pogrebni obred, pevcem za odpete žalostinke, tov. Zorki za
ganljive besede slovesa ob odprtem grobu, AP M. Sobota in
Alpetourju Skofja Loka.

Iskrena hvala dr. Potočnikovi in medicinskemu osebju kirur-
škega oddelka v Rakičanu za vso skrb in pomoč med njeno bo-
lezni.

Vsem — iskrena hvala!

Zalujoči: vsi njeni

